

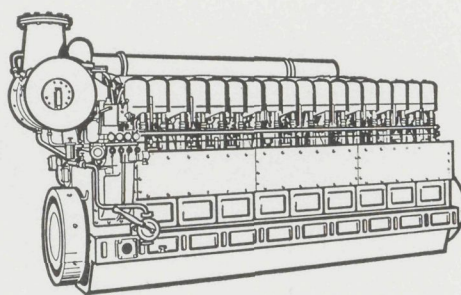
het
visserijblad

denkt u
aan hermotoriseren?
SWD kan u in enkele weken
een motor leveren!

Als grootste fabrikant van motoren voor visserij en binnenvaart in Nederland,
kan SWD u niet alleen de meest economische, maar ook de snelste oplossing
voor hermotorisering bieden.

Binnen enkele weken leveren wij u onze motortypen

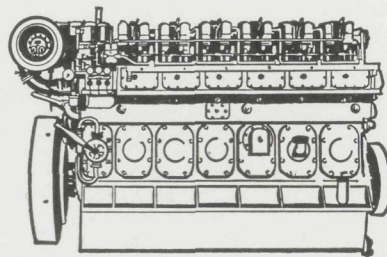
F240

800 - 1500 pk
750-1000 omw/min
4-takt
6-8-9 cilinders

DR210

320 - 800 pk
750 omw/min
4-takt
6-8 cilinders

Neem contact op met Stork-Werkspoor Diesel. Wij willen u gaarne inlichten
over de mogelijkheden die wij u op korte termijn kunnen bieden. Vraag naar
de heer Schokker, toestel 122.

STORK-WERKSPOOR DIESEL

Zwolle, Postbus 608, Tel. (05200) 1 09 87, Telex 42116.

het visserijblad

Vrijdag 18 april 1975 — Nr. 16

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 1000 FR. — 6 MAANDEN 500 FR. — 3 MAANDEN 250 FR. — BUITENLAND 1100 FR. — HOLLAND 70 GULDEN — REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ : H. BAELSKAAI 30, OOSTENDE — TEL 70.77.13/70.77.14 — P.C.R. 41.89.87 — H.R.O. 25202 — DIREKTEUR P. VANDENBERGHE

De Verenigde Naties en de recente ontwikkeling van het zeerecht

In Nautilus, het maritiem tijdschrift, verscheen onlangs van Mevrouw Neri Sybesma - Knol van het Centrum voor Uno-recht een belangrijk artikel, welke we, gezien het vraagstuk zeer aktueel is en te Genève 140 afgevaardigden zullen moeten beslissen over welke macht landen beschikken om aan vreemde schepen, die in hun (?) wateren varen, bepaalde normen op te leggen.

Men zal er moeten trachten tot een overeenkomst te komen. Maar welke? Zij schrijft onder meer:

(Van 20 juni tot 29 augustus 1974 werd te Caracas, Venezuela, de derde internationale zeerechtconferentie gehouden, onder auspiciën van de Verenigde Naties. De Conferentie zal opnieuw bijeenkomen te Genève, in april 1975).

Nadat gedurende eeuwen het recht van de zee beheerst werd door regels van internationaal gewoonterecht, is men er tijdens de vijftiger jaren toe gekomen, een poging tot codificatie van het zeerecht te ondernemen.

Belangrijke problemen, die zich toen voordeden, betroffen ondermeer: de afmetingen van de territoriale zee (dat is de zone buiten de kust waarover de aangrenzende kust staat soevereiniteit uitoefent) en de visserij-rechten. Zelfs tijdens een tweede conferentie kon men over deze vraagstukken geen overeenstemming bereiken.

Over andere kwesties, zoals het recht van vrije doorvaart, het vrij overvliegen boven de zee, en het recht om bv. kabels en pijpleidingen onder zee te leggen, was men het in grote trekken wel eens. In dit verband moeten we vaststellen dat de UNO vanaf het begin een centrum is geweest voor het onderzoek van de problemen in verband met de zee en voor de pogingen tot internationale samenwerking op het gebied van het zeerecht; dit overeenkomstig art. 1 van het Handvest van de Organisatie en door middel van verschillende van haar gespecialiseerde instellingen.

De Conferenties van Genève van 1958 en 1960 in het kader van de Verenigde Naties gehouden, hadden tot doel: een codificatie van het «Klassieke Zeerecht».

De International Law Commission had jarenlang studies verricht ter voorbereiding van deze conferenties, die tenslotte hebben geleid tot de voorstelling van vier internationale verdragen, met name:

- Het Verdrag inzake de Territoriale Zee en aansluitende Zone;
- het Verdrag inzake de volle Zee;
- Het Verdrag inzake de Visserij en de instandhouding van de levende Rijkdommen van de Zee;
- het Verdrag inzake het Continentaal Plat.

Ze werden door respectievelijk 41, 49, 32 en 49 Staten geratificeerd, en hoewel dus over verschillende belangrijke kwesties geen overeenstemming werd bereikt, was de I.L.C. toch van mening dat de gevonden oplossing voldoende, en dat «they would be sufficient for years to come».

Toch werd tijdens de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties van 1970, met een overweldigende meerderheid een resolutie aangenomen, waarin werd besloten, in 1973 een nieuwe Zeerechtconferentie bijeen te roepen.

Hoe komt het, dat tien jaar na de Conferenties van Genève, zo algemeen de behoefte werd gevoeld aan een grondige herziening van het recht van de zee?

Verschuivende problemen speelden hier een rol:

Allereerst politieke: het aantal lidstaten van de V.N. was in 1970 aangegroeid tot 125 leden; de nieuwe lidstaten, die niet aan de totstandkoming van de vier verdragen van Genève hadden meegewerkt, stonden zeer wantrouwend tegenover wat zij beschouwden als een overeenkomst tussen (en ten bate van!) de geïndustrialiseerde landen. Nu is het wel zo, dat, voor zover in deze verdragen geen nieuwe regels zijn gecreëerd, ze een codificatie zijn van bestaand internationaal ge-

woonterecht, en als algemeen gelding hebben, ook tegenover Staten die het Verdrag niet mede hebben ondertekend. Dit laatste blijkt duidelijk uit het Verdrag van Wenen over het Verdragenrecht, dat in 1969 onder auspiciën van de V.N. tot stand kwam.

Maar het is duidelijk dat in de praktijk dit onderscheid tussen bestaande regels van Internationaal Recht enerzijds, en nieuw gecreëerde regels anderzijds, moet leiden tot een chaotische toestand.

Op de tweede plaats is daar de wetenschappelijke en technologische ontwikkeling van de laatste tien à vijftien jaren.

De ontdekking van kostbare mineralen en delfstoffen in de oceaan en op de zeebodem, in een periode waarin men zich ging realiseren dat de rijkdommen van de aarde niet onuitputtelijk zijn, en steeds schaarser en duurder zullen worden; met daarnaast de enorme vooruitgang in techniek, die het mogelijk maakt om delfstoffen te winnen op diepten die men in '50 nog voor ontoegankelijk had gehouden, hebben een omwenteling teweeg gebracht in de internationale politiek t.a.v. de zee en de zeebodem.

Ook de hoop die onze overbevolkte wereld heeft gesteld in de mogelijkheid om voedsel te winnen en te «verbouwen» in en onder de oceanen, en in de visvangst, die zoveel noodzakelijke voedingsbestanddelen kan leveren voor de hongerende landen, heeft de belangstelling voor het zeerecht doen toenemen. Anderzijds is men steeds meer tot de conclusie gekomen dat de zeeën beschermd moeten worden tegen vervuiling, zowel van land uit, als vanaf schepen. Dit wordt een steeds urgenter probleem naarmate het vervoer van olie door supertankers toeneemt en het gevaar van grote hoeveelheden radioactieve afvalstoffen die in zee zouden worden geloosd, steeds minder denkbeeldig wordt. Om nog maar niet te spreken over het opslaan van nucleaire wapens op de bodem van de oceaan.

Dit alles werd in 1967 aanleiding voor de vertegenwoordiger van Malta bij de V.N., om de problemen betreffende het recht van de zee aan de orde te stellen in de 22e Vergadering van de Assemblée. De voorstellen van Malta behelsden o.m.: het opstellen van een verdrag, waardoor (verdere) nationale toeigening van stroken zee onmogelijk zou worden gemaakt, en waarbij de exploitatie van de bodemschatten aan bepaalde regels zou worden onderworpen, in overeenstemming met de beginselen van het Handvest van de V.N.

Bovendien: de instelling van een internationale autoriteit die controle zou kunnen uitoefenen, uitspraken zou kunnen doen in eventueel gerezen geschillen, en de billijke verdeling van de opbrengsten zou kunnen waarborgen. Zeer ambitieuze plannen dus, maar die zeer veel weerklank vonden en aanleiding gaven tot levendige debatten in de Algemene Vergadering.

Een gevolg was: de oprichting van een ad-hac-commissie («Committee on the peaceful uses of the sea-bed and the ocean floor beyond the limits of national jurisdiction»). Later zou dit een permanente commissie worden en, na een resolutie van 1970 in de A.V., in uitgebreide samenstelling, worden belast met de voorbereiding voor een derde Zeerechtconferentie in 1973.

Deze resolutie was eigenlijk een beginselverklaring waarin voor het eerst de gedachte wordt geformuleerd dat de zeebodem en de ondergrond van het gebied buiten de grenzen van de nationale jurisdictie, en de rijkdommen van dit gebied «gemeenschappelijk erfgoed van de mensheid» zijn («the common heritage of mankind»). Geen enkele staat zou zich dit gebied, of gedeelten ervan, mogen toeëigenen of de rechten op exploitatie ervan voor zich kunnen opeisen.

In verband hiermee is zeer belangrijk, dat in 1969 door de Algemene Vergadering een z.g. mora-

toriumresolutie werd aangenomen, waarin werd bepaald, dat, in afwachting van het tot stand komen van een definitieve internationale regeling, iedereen zich moet onthouden van projecten met betrekking tot mijnbouw in en onder de zee. Dit is een zeer belangrijke en zeker niet overbodige voorzorgsmaatregel: bij het Amerikaans Congres b.v. liggen al wetsontwerpen ter goedkeuring, die licentie verlenen aan bepaalde maatschappijen (Kennecott is er een van) om te beginnen met het delven van de zg. mangaanknollen. Deze komen voor in grote gebieden van de oceaan en bevatten, behalve mangaan, nog andere metalen, zoals ijzer, nikkel, kobalt en koper. Geen wonder dat een aantal ontwikkelingslanden verontrust is over het effect dat het op de markt brengen van deze metalen (die uit zee goedkoper kunnen worden gewonnen dan op de conventionele manier) zou hebben op de verkoop van b.v. koper uit Chili, Zaïre, Zambia en Peru, en nikkel uit Indonesië en Cuba.

De vertegenwoordiger van Zaïre sprak het tijdens de conferentie onomwonden uit: het ongecontroleerd delven en exploiteren van metalen uit zee zou een «ware catastrofe» betekenen voor deze landen.

Het Secretariaat Generaal van de V.N. heeft dan ook al een rapport ingediend over de mogelijke gevolgen van deze exploitatie op de wereldgrondstoffenmarkt.

Het recente verleden heeft trouwens aangetoond dat manipulatie van aanvoer en prijzen van grondstoffen een zeer reële mogelijkheid biedt om bepaalde potentiële doeleinden te bereiken. Een internationale regeling, al is die dan ook zeer moeilijk te verwezenlijken, zal op den duur niet uit kunnen blijven.

Uiteraard verkeren de ontwikkelingslanden in een zeer ongunstige positie ten opzichte van de geïndustrialiseerde naties zoals de USSR en de USA. Het zou goed zijn, meer aandacht te besteden aan de mogelijkheden tot coöperatieve samenwerking tussen landen die gemeenschappelijke belangen hebben door hun ligging ten opzichte van bepaalde wateren: de landen van het Middellandse Zee bekken b.v., of de Zuid-Amerikaanse Staten, of de eilanden en landen in en rondom de Caraïbische Zee. Een constructieve samenwerking zou het hen mogelijk moeten maken om in de planning, de exploratie, de aanschaf van kostbaar materiaal en vooral de financiering, te concurreren tegen de grotere naties. Het probleem van de exploitatie van de bodemschatten is niet het enige probleem dat in Caracas ter sprake is gekomen, en waarvoor men thans in Genève opnieuw zal moeten trachten een oplossing te vinden. Er waren voor Caracas 25 onderwerpen en vraagstukken aan de orde gesteld. Drie commissies hebben ieder een deel daarvan op zich genomen:

- de eerste commissie: de vraagstukken betreffende de zeebodem buiten de nationale jurisdictie,
- de tweede commissie: het zee-recht in het algemeen;
- de derde commissie: het milieu van de zee, het wetenschappelijk en technisch-wetenschappelijk onderzoek.

De tweede commissie hield zich dus bezig met een van de belang-

rijkste, moeilijkste, en, sinds '58, meest omstreden kwesties: de vaststelling van de grenzen van de territoriale zee.

Eeuwenlang was dit een zone van 3 zeemijlen buiten de kust: het bereik van een kanon dat vanaf het vasteland wordt afgeschoten.

In 1945 echter, in een verklaring van President Truman, maakten de U.S.A. aanspraak, wel niet op een jurisdictie over, maar toch op het recht van exploitatie van de bodemschatten van, het continentaal plat van de U.S.

Het was deze verklaring die voor vele staten de weg baande voor een eenzijdige uitbreiding van hun territoriale zone: hetzij met het oog op visserijrechten, hetzij in verband met de exploitatie van de zeebodem, hetzij ter voorkoming van vervuiling van de kustwateren (resp. b.v. IJsland, de Latijns-Amerikaanse Staten, en Canada. We noemen:

- Het Verdrag van Santiago, 1952;
- De Verklaring van Monte Video, 1970;
- De Verklaring van Santo Domingo, 1972;

In deze laatste verklaring komt duidelijk het verschil tot uiting tussen de aanspraak op volledige jurisdictie over een beperkte zone enerzijds, en de aanspraak op exclusieve visserij- en andere exploitatierechten voor een bredere zone anderzijds.

Ook in de Malta-voorstellen van 1967 en 1971 werd al gesproken van een «economische zone», evenals trouwens in de Verklaring van Yaunde, 1972, opgesteld door een aantal Afrikaanse Staten.

Na jarenlange discussie lijkt nu voor deze kwestie, waarover men het in 1960 in Genève nog absoluut niet eens kon worden, een oplossing in zicht. Vóór en tijdens de Caracasconferentie is gebleken dat een overgrote meerderheid van de deelnemende landen het eens zou kunnen worden over een territoriale zone (met volledige jurisdictie van de kuststaat: van 12 mijl, en een exclusieve, z.g. economische zone van nog eens 188 mijl.

Uiteraard zal het bereiken van overeenstemming over een territoriale zone van 12 mijl een radicale omwenteling teweeg brengen in het bestaande zeerecht:

Vele van de zeestraten b.v. (men heeft gerekend: 118!) zullen nu onder het regime van de territoriale zee vallen. De traditionele opvatting van het Internationale Hof van Justitie (in de Corfu Channel Case, '49) en neergelegd in artikel 14,4 van de Geneefse Conventie inzake de territoriale Zee, is, dat deze zeestraten, wanneer zij de verbinding vormen tussen 2 gedeelten van de open zee, of tussen de open zee en de territoriale zee van een land, internationale zeestraten zijn, voor welke tenminste de «onschuldige doorvaart» gewaarborgd moet worden.

Blijft natuurlijk de vraag wat onder onschuldige doorvaart moet verstaan worden. Zouden oorlogsschepen b.v. van de kuststaten verlof moeten hebben? Onderzeeboten moeten aan de oppervlakte komen en hun vlag voeren; maar ook aan andere schepen, zoals vaartuigen die d.m.v. kernenergie worden voortgestuwd, of schepen met een potentieel gevaarlijke lading aan boord zou misschien de doorgang geweigerd kunnen worden.

Het is begrijpelijk dat voor de U.S.A. en de U.S.S.R. deze beperking van de bewegingsvrijheid van hun oorlogsvloten volstrekt onaanvaardbaar is. Deze twee landen wensen een recht van vrije doorgang, om strategische redenen, niet alleen door de zeestraten, maar door het gebied van de territoriale zee in het algemeen. Wel zouden zij bereid zijn, bepaalde beperkende voorwaarden te aanvaarden, die de vrede, de goede orde en de veiligheid van de kuststaat zouden moeten garanderen.

Als op dit punt in Genève in beginsel overeenstemming wordt bereikt is de I.M.C.O. (International Maritime Consultative Organization) misschien de aangewezen organisatie om te komen tot het nader vaststellen en uitwerken van internationale regels, die enerzijds de vrije doorvaart moeten waarborgen, anderzijds garanties moeten bieden vóór de veiligheid van de scheepvaart en tegen b.v. de vervuiling van de wateren van de territoriale zee.

Men heeft zelfs voorgesteld, een soort internationaal certificaat in te voeren, dat door de IMCO zou worden afgegeven aan schepen die voldoen aan zekere minimum eisen, juist wat betreft veiligheid ter zee en vervuiling van het vaarwater. Super-tankers, schepen met een potentieel gevaarlijke lading en schepen voortgestuwd d.m.v. kernenergie, zouden in ieder geval in het bezit moeten zijn van zo een certificaat om aanspraak te kunnen maken op doorgang in de territoriale zee.

Het is duidelijk dat een dergelijke uniforme internationale regeling belangrijke voordelen biedt boven regelingen van iedere kuststaat afzonderlijk.

In het kader van deze instelling, en gespecialiseerde instelling van de V.N., werkt men trouwens al jaren aan de oplossing van deze en dergelijke problemen, b.v. door het opstellen van traffic separation schemes. Een tweede gespecialiseerde instelling van de V.N. die nauw betrokken is bij de totstandkoming van een regeling van het Internationale Zeerecht, is de F.A.O.

Meer en meer komt men tot het besef dat overbevissing in volle zee kan leiden tot een volledig verdwijnen van bepaalde vissoorten, en dat men met overleg teweer moet gaan, wil men de bestaande visstand niet uitputten.

Het vaststellen van quota en tijdslimieten voor de internationale visserij zal onvermijdelijk blijken. Voor bepaalde vissoorten zal de vangst beperkt moeten worden, terwijl daarentegen voor die soorten die nog «onder-bevist» worden, vrije mededinging tussen de landen kan worden toegestaan, en misschien zelfs bevorderd. Natuurlijk is het van het allergrootste belang dat op dit terrein steeds de meest up to date gegevens worden verzameld d.m.v. wetenschappelijk onderzoek.

N.a.v. de vraag welke staten zouden mogen vissen in de economische zone van een kuststaat: dit recht zou aan alle staten gelijkmoedigheid moeten worden toegekend, maar uitsluitend voor die soorten vis die door de kuststaat zelf niet, of niet volledig, worden gevist.

Ook de I.A.E.A. (Internationale Atomic Energy Agency) is een organisatie, werkzaam in het kader van de V.N. waarvan de medewerking niet gemist zal kunnen worden bij het nader uitwerken van de nieuwe regels van het zee-

recht. Problemen als: kernenergie als bron van voortstuwing van schepen, en het lozen van radio-actieve afval in volle zee, zoals dat nu al allerwegen gebeurt, vereisen een grondige bestudering door deskundigen en vaststelling van internationaal geldende normen.

Uit het voorgaande, waarin we slechts enkele van de vele en gecompliceerde vraagstukken hebben besproken die in Caracas aan de orde zijn gesteld en die in Genève opnieuw onderwerp van discussie uitmaken, blijkt heel duidelijk hoe veelomvattend de problematiek van het Zeerecht is, hoe moeilijk het zal zijn om tot een sluitend geheel van regels te komen.

Als er uiteindelijk in Genève, of later, compromissen worden bereikt, zullen zich in de praktijk geschillen blijven voordoen. Het blijkt dan ook van essentieel belang, dat in de verdragen die tot stand komen, een protocol voor een verplichte geschillenregeling wordt opgenomen. Men denkt zelfs aan de oprichting van een speciaal Internationaal Hof, samengesteld uit Zeerechtdeskundigen.

De rol die de Verenigde Naties hierin tot op dit ogenblik hebben gespeeld, is een zeer belangrijke geweest. Voor het forum van de Algemene Vergadering zijn voor het eerst de problemen klaar en duidelijk gesteld. De «Seabed Committee» heeft gedurende 6 jaar belangrijk voorbereidend werk verricht, vooral, sinds 1970, in haar uitgebreide samenstelling. Dat zij er niet in is geslaagd vóór het begin der conferentie met basisteksten op tafel te komen, zoals de International Law Commission vóór de Conventie van Genève, is helaas te wijten aan de schijnbaar niet te overbruggen politieke tegenstellingen; deze doen zich immers voor juist omdat het hier gaat om economische belangen, die voor veel ontwikkelingslanden levensbelangen zijn. De oplossing zou gelegen kunnen zijn in een «package-deal», waarbij de U.S.A. en de U.S.S.R. toegevingen zouden doen b.v. op het gebied van de internationale controle over het winnen van metalen en delfstoffen, in ruil voor concessies b.v. in verband met de vrije doorvaart van hun oorlogsschepen.

Nu tastbare resultaten in Caracas zijn uitgebleven zullen wij moeten wachten tot men het in grote lijnen over deze kwesties eens geworden is. Misschien zal dit in Genève gebeuren, misschien ook niet. Pas daarna zullen de Verenigde Naties en haar gespecialiseerde instellingen aan het werk kunnen gaan om de regels van het nieuwe zeerecht op te stellen en gedetailleerd uit te werken.

Maar: er is haast bij. Laten we daar vooral goed van doordrongen zijn.

Neri Sybesma-Knol
Centrum voor UNO-recht
V.U.B.

Publiciteit in
HET VISSERIJBLAD
doet Uw
zakencijfer stijgen

WAAR BLIJFT DE STERKE HAND ?

Als de toestand ongunstig wordt groeit de wrevel en de ergernis; men vindt zelfs de ontstane dreiging te zullen afscheuren vrij normaal, omdat men plots alles verwacht van de eigen organisatie en men zich niet wil herinneren wat die organisaties vroeger reeds verwezenlijkten.

Mij bedroeft voornamelijk het besef dat het bedrijf zelf schuldig is wanneer zijn verenigingen machteloos lijken, wanneer de overheid apathisch blijft of wanneer wij ons gedirigeerd voelen.

Mijn artikels over de doksluis te Zeebrugge waren veeleer bedoeld om de berusting te verdrijven en de reacties van het bedrijf los te wekken, dan om een burgemeester of politiker kwaad bloed te zetten. Als enige reactie echter ondervond ik een bemoedigend schouderklopje en de vriendschappelijke verwittiging dat ik gevaar loop in de gevangenis te geraken.

Als je daartegenover stelt de ongenueanceerde beschuldiging dat „wij” niets doen voor de visserij, en dat er gedreigd wordt het lidmaatschap te verbreken, vind ik het noodzakelijk even in herinnering te brengen wat er wél werd gedaan, en durf ik het verwijt terugkaatsen met de beschuldiging dat er veel te veel makke leden zijn..... en misschien ook wel te makke beheerders.

ALGEMEEN

Meestal hebben we geen overzicht, noch in onze moeilijkheden, noch in onze mogelijkheden; ofwel botst men op een schepencollege, ofwel wordt men naar Verkeerswezen, Openbare Werken of Landbouw gestuurd, of moet men terecht bij het Proefstation, de bedrijfsraad, de zeevisserijdienst, bij Rederscentrale of bij Hand in Hand, enzovoort. Er rijzen muren op waar we die het minst verwachten en niemand lijkt bij machte om te coördineren, laat staan dat we solidariteit zouden ondervinden; zodat we gedurig verloren lopen en ons aan ons lot voelen overgelaten.

Niettemin blijft er ons geen andere kans dan een eendrachtige vereniging om voor onze belangen op te komen en die, alle kritiek te spijt, in de paritaire commissie toch gedurig de vakbonden moet opvangen, die voor gasoil een deugddoende teruggave bekwaam, die de lasten voor de opleiding van scheepsjongens heeft gespreid, die via haar vertegenwoordigers EEG-subsidies kon bekomen enz. Niet in het minst onze opvangregeling heeft onze visserij grote diensten bewezen en er mag verwacht worden dat het verder uitwerken van projecten, ter drukking van de uitbatingskosten en het vinden van nieuwe visgronden, ons zinkend schip kunnen vlot houden.

KUSTVISSERIJ

Voorals de kustvisserij voelt zich stiefmoederlijk behandeld en vergeet al te gemakkelijk dat de garnaal, die we thans aanvoeren, niet beantwoordt aan de EEG-normen en dus niet op de markt mag gebracht worden.

Eveneens de te verwachten toepassing van de 12 mijl-zone had, vóór de wet verscheen, onze garnaalvisserij van de kaart kunnen vegen en was onze tussenkomst er nodig om die visserij te beschermen.

Als de FAO er, na jaren, toch in toestemt geen bijdrage meer te eisen op de gemonsterde dagen doch enkel op de vaartdagen, kan niet geloofend worden dat hier bijzonder de kustvisserij is tegemoet gekomen.

Tal van persoonlijke tussenkomsten nog daar gelaten, moet worden betreurd dat zo ondoordacht wordt gesproken om het lidmaatschap op te geven, omdat men zo gemakkelijk beweert dat er helemaal niets wordt gedaan. Intussen moet toch iemand werken opdat een spoel- en sorteermachine zou gesubsidieerd worden, opdat de huidige slopingpremie zou worden vervier- of vervijfvoudigd, enz.; of zal men opnieuw enkelen doen betalen voor eenieders profijt ?

STERKE HAND

We schrijven het niet graag, maar we mogen de waarheid geen geweld aandoen : ons bedrijf vecht tegen iedere vorm van dwang, maar heeft nochtans enorme noodzaak aan leiding.

Ik zal het duidelijker stellen : 60 procent van de vaartuigen zijn verzekerd bij een coöperatieve verzekering, de 40 procent anderen gaven hun vertrouwen aan 4 op 5 maatschappijen, die weinig of niets met de visserij te maken hebben. Het is normaal dat die coöperatieve leidinggevend is in het vastleggen van de premies, van de vergoedingen voor opslepingen, enz., maar zijn die 40 procent dan onnozelaars ?

Ze zijn het allerminst en eenieder heeft zijn eigen persoonlijke reden : ze werden ooit slecht gediend; de neus van Jef Deroose is te lang; ik betaal 10 centiemen min dan jij omdat ik 4 vaartuigen heb; ik wil vrij zijn, enz..... Maar het komt er op neer dat we 3-4 verschillende interesses blijven aankleven, dat we mekaar de duivel aandoen en zelfs mekaar bestelen.

Uit een zelfde gedachte wordt de Rederscentrale verloochend als ze er niet in slaagt, gasoil te krijgen aan 1,20 fr.

Het is mijn rotsvaste overtuiging dat we een Rederscentrale dringend nodig hebben, nu meer dan ooit, nu de toestand uiterst kritiek is geworden. Maar tevens besef ik dat er dan een leiding moet zijn, ontoegankelijk voor individuele kritiek en bereid verantwoordelijkheid te nemen.

Als ik dus hartgrondig betreur dat niet iedereen vol entoesiasme zijn vereniging verdedigt en trouw blijft, moet ik even zeer betreuren dat, nu de oude garde zich stilaan terugtrekt, nu alle afgescheurden zich opnieuw verenigden, er een zekere machteloosheid is ontstaan uit de ijver iedereen

te willen tevreden stellen, met het gevolg dat iedereen misnoegd geraakt. Een paar mensen zouden het aan kunnen, zelfs een ombudsman ware m.i. een goede oplossing, maar ofwel betwist men dat iemand daarvoor zou betaald worden, ofwel vreest men dat hij teveel macht zou krijgen.

Omdat ik zelf geen aanspraken maak, kan ik er des te meer voor pleiten, ook al omdat bewezen is dat beheerders met 20-30 man besluiteloos blijven en onmachtig.

Het is dwaas nu zijn lidgeld te weigeren, want in een crisis is een verbond noodzakelijker dan ooit, en de overheid zou hieraan moeten meehelpen om het georganiseerd bedrijf meer machten te geven, maar het is even zeer te betreuren dat ons roer met geen sterker hand gehouden wordt.

JEF DEROOSE

Nota der Red.: Men neme het ons niet kwalijk als we schrijven, dat er te veel mensen beheerder willen zijn, en eens ze het zijn, ze niet meer roeren. Anderzijds, waar blijft de sterke hand die in de huidige ogenblikken zo nodig is en op een ogenblik dat een secretariaat ver beneden het peil blijft, dat het moet zijn ? Men heeft vernieuwd, men is tot een fusie gekomen en wat is er op verbeterd ? Niets ! Integendeel. De zwakke leiding werd destijds aan de tand gevoeld. Mensen als een Menu, zonder van ons zelfs te spreken, worden gemist. Er zijn veel mensen die graag op een foto staan, die graag hun naam vermeld zien, die graag komen naar een zitting voor een zitpenning. Maar waar zijn de werkelijke leiders op een ogenblik dat het wachtwoord zou moeten zijn : „Alle hens aan dek” en niet in een café, langs de kaai, of op de golf, als men tenminste verantwoordelijkheid wijl dragen, deze opeist, maar deze niet kan gebruiken om eigenbelang te dienen, om aan show te doen, maar samen met de bevoegde overheid te overleggen, wat kan, wat niet en wat moet om een bedrijf zoals het onze te helpen..... redden ?

Hoe onaangenaam deze woorden ook klinken in de oren van wie ook, het is de brutale waarheid en dat is niet altijd aangenaam voor hen die menen geroepen te zijn, maar die nooit door het bedrijf kunnen ter verantwoording geroepen omdat de meeste van onze reders, vissers zijn, onwetend van wat op visserijgebied gebeurt of wie werkt om hun belang te dienen.

P. Vandenberghe

OOK DENEMARKEN VERBODT HARINGVANGSTEN

Wanneer zal ons land de kustvisserij beschermen ?

In overleg met de visserijorganisatie heeft het Deense ministerie van Visserij met onmiddellijke ingang de haringvangst in de Noordzee door Deense vissers verboden tot eind juni. De maatregel is genomen op grond van de aanbeveling van de commissie voor Visserij in het noordoosten van de Atlantische Oceaan.

Deze commissie heeft vastgesteld dat het haringbestand in de Noordzee en in het Skagerak ernstig bedreigd wordt. Volgens afspraak had Denemarken toestemming tot de vangst van 167.000 ton, daarvan is volgens het ministerie tot dusver ongeveer de helft gevangen.

EN WANNEER ZAL ONS LAND ONZE KUSTVISSERIJ BESCHERMEN ?

We hebben in ons vorig nummer gewezen op het feit dat de commissie voor visserij in Noordatlantisch verband vorig jaar, dus meer dan 8 maanden geleden, een beslissing nam waarbij buiten de beperking van schol en tong ook de visserij binnen de 12 mijlszone

voor schepen van 50 bruto ton en groter dan 300 pk zou verboden worden.

Zoals we meldden werd die beslissing sedert 1 maart in Nederland van kracht en blijft die in België sedert maanden in de juridische kartons liggen.

Deze week werd door de kustvisserij beroep gedaan op de minister van landbouw en zijn secretaris-generaal om aan die toestand een einde te stellen.

Het is immers een feit dat de Belgische kustvisserij een zeer slecht winterseizoen achter de rug heeft en ondertussen vreemde schepen tot 1200 pk, alles hebben komen wegvagen.

Had het secretariaat van de Rederscentrale zich daadwerkelijk met de kwestie, die meer dan acht maanden geleden beslist werd, bemoeid, dan zou zoals in Nederland, sedert weken de noodzakelijke beslissing getroffen zijn en veel onheil in de kustvisserij vermeden.

Of telt ook deze niet meer en is men vergeten dat de kustvisserij aan de basis ligt van gans onze nationale visserij ?

P. Vandenberghe

Van 21 tot en met 25 april te Oostende Internationaal technisch onderzoek van de zee

Zoals wij hebben gemeld, komen van 21 tot 25 april a.s. te Oostende zes technische werkgroepen van de Internationale Raad voor het Onderzoek van de Zee bijeen.

Aan deze werkgroepen zullen zowel biologische als technische onderzoekers op visserijgebied deelnemen. Deze onderzoekers komen niet alleen uit België, doch ook uit Nederland, Noorwegen, Duitsland, Schotland, Engeland, Frankrijk, Spanje en Canada. Er wordt ook een deelname uit Rusland en de Verenigde Staten verwacht.

De onderwerpen vallen in twee hoofdgroepen uiteen:

— Hoe krijgen wij een beter grip van de reacties van vissen ten opzichte van het vistuig;

— Hoe kunnen wij de vistuigen, visserijmethoden en vissersschepen verbeteren opdat de visserij doelmatiger en economischer kan worden beoefend.

1. Ontwikkeling van vistuig, vaartuig en uitrusting.

In een tijd van kwotering lijkt het vreemd om over nog doelmatigere bevissing te denken. Over doelmatig wordt in dit verband echter o.a. verstaan: het vissen op grotere diepte op soorten die niet worden overbevist, het selectiever vissen waardoor de ondermaatse vis wordt gespaard, het maken van inrichtingen waarmee de ondermaatse vangst weer levend over boord gaat.

De huidige ontwikkeling en de vooruitgang inzake onderzoek van vistuig, vaartuigen en uitrusting in de lidstaten zullen dan ook worden onderzocht. Speciaal zal de aandacht gaan naar de diepzeevisserij, de gerichte visserij, de spanvisserij op rondvis, de polyvalente vaartuigen en de netrollen. Verder zal het effect van het vistuig op de zeebodem en de fauna en flora worden bestudeerd.

Bij de internationale kwotering van de vangst is het voor het internationale visserijbeheer ook van belang te weten hoe groot de «viskracht» is van een bepaalde combinatie «schip en vistuig». De technische parameters voor het meten van de totale visserijspanning zullen een belangrijk onderwerp zijn in de besprekingen.

2. Gedraging en reacties van vis

Onder deze hoofding zal vooral het gedragingspatroon van vissen met betrekking tot het vistuig en het vaartuig worden behandeld, d.w.z. de resultaten van onderwateropnamen via verfijnde sonars, film- en televisiecamera en duiken, de reacties van de vissen t.o.v. vistuigen en vaartuigen.

3. Elektrische visserij

In de eerste plaats zullen de technische aspecten van de elektrische visserij aan de orde komen, nl. de technische specificaties van de pulsgenerator, de voeding, de elektroden, de veiligheid, enz.....

Er is echter ook, samen met de werkgroep «Gedraging van Vis», een vergadering voorzien om de biologische en fysieke aspecten van het elektrisch vissen, alsmede de reacties van de vissen t.o.v. elektrisch impulsen te bestuderen.

4. Geluid en trillingen in verband met de visvangst

De deskundigen zullen aandacht besteden aan de invloed van geluid en trillingen op de vangsten en er zal worden uitgezien om een gemeenschappelijk onderzoeksprogramma onder de lidstaten op te stellen.

5. Vergelijkende visserij

Het is de bedoeling de criteria te bepalen van de wetenschappelijke methoden tot het vergelijken van visserijen, o.m. pelagische visserij, purse seinevisserij, spanvisserij, gillnet visserij, lijnvisserij, vallen, enz.

Normen zullen worden opgesteld in het algemeen, omdat er altijd schepen voor nodig zijn. De kosten van schip en bemanning jagen de kosten op. Ook de technische voorzieningen en vistuigen waarmee wordt geëksperimenteerd zijn duur.

6. Databank

Het technisch visserijonderzoek in het algemeen is een duur soort onderzoek, omdat er altijd schepen voor nodig zijn. De kosten van schip en bemanning jagen de kosten op. Ook de technische voorzieningen en vistuigen waarmee wordt geëksperimenteerd zijn duur. Internationale samenwerking is hier geboden. Om dubbel onderzoekswerk te voorkomen, is het nodig dat men van elkaars onderzoeken op de hoogte is, en ook van de resultaten. De voorbereidingen voor de oprichting van een internationaal toegankelijke databank zijn zover gevorderd dat de voorbereidende werkzaamheden te Oostende zullen kunnen worden afgerond.

GESLOTEN TIJD VOOR HARING IN DE PAAIGEBIEDEN NABIJ DE HEBRIDEN

Waar de bevoegde autoriteiten omtrent de verplichtingen van de vissers van hun land inzake visserij, regelmatig berichten uitgezonden worden, weten onze Belgische visserijmiddelen niets af en zal men dan verwonderd opkijken als een Belgische vaartuig in een verboden gebied bekeurd wordt met al de kostelijke gevolgen er aan verbonden.

De Noord Atlantische Visserijcommissie heeft vorig jaar bepaalde gebieden gedurende bepaalde periodes voor de haringvisserij verboden.

Niets van dat alles wordt de visserij meegedeeld noch van de rederscentrale, wiens werk het is, noch door de bevoegde Overheid.

Ondertussen is een verbod uitgevaardigd om in het Hebridengebied haring kleiner dan 20 cm te vangen en een verbod van 15 oogst tot 1 oktober 1975 op haring te vissen op bij de Hebriden gelegen paaiplaatsen.

Dit verbod werd in Engeland, Duitsland en Holland bekend gemaakt, maar niet in België.

SUBSIDIES VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE MARKT TER BEVORDERING VAN DE UITVOER VAN KOOLVIS EN KABELJAUWFILET

Uit Brussel werd gemeld, dat van 1 april af de Gemeenschappelijke Markt subsidies verleent ter bevordering van de uitvoer uit de landen van de gemeenschappelijke markt van koolvis en visfilets. Deze beslissing werd in de eerste plaats door de Commissie genomen om aan de moeilijkheden waarmee de betrokken sektor in Frankrijk en Engeland te worstelen heeft, gedeeltelijk tegemoet te komen.

Door de Commissie werden nog andere maatregelen bestudeerd zoals deze van een financiële tegemoetkoming aan de privaat-stockage en het bepalen van een referentieprijzen voor zekere categorieën van koolvis, evenals maatregelen tegen invoer uit derde landen, hetzij

rechtstreeks, hetzij gekamoufleerde invoeren via landen van de Europese Gemeenschap. Het is vooral de Franse staatssecretaris van Marine dhr. Cavaille die de aandacht van de negen ministers van Landbouw gevestigd heeft op deze problemen.

De financiële tussenkomst ter bevordering van de uitvoer werd door de Europese Commissie voor de duur van drie maand vastgesteld op ongeveer 4,50 B. fr. het kgr. voor de filetvissen en op 2,75 B. fr. het kgr. voor de koolvis. Samen met het verbod van invoer van de vervroren filets uit Argentinië, verwacht men hier op min of meer langere termijn een ontlastende invloed op de eigen markt.

STUDIE OVER MINERALEN IN ZEEVIS

Van de hand van A. Vandewalle en W. Vyncke verscheen zo pas in de reeks «Mededelingen van het Rijksstation voor Zeevisserij» een studie over mineralen in zeevis.

De studie van de mineralen is vooreerst voor de voedingsleer belangrijk, daar zij naast eiwitten, vetten, suikers, vitamines en water, een groep van essentiële voedingsstoffen uitmaken.

Vele mineralen spelen ook een rol in de voedingstechnologie. Zo kan als voorbeeld de pro-oxiderende werking van koper en het bevaareffect van natriumchloride worden vermeld.

Tenslotte is de aanwezigheid van bepaalde mineralen in de voeding, afkomstig van de verontreiniging van het milieu, van belang voor de toxicologie.

Vis is een belangrijke bron van mineralen.

Het werk heeft tot doel literatuurgegevens omtrent mineralen in zeevis samen te brengen en onderling te vergelijken.

De gegevens beperkten zich tot de zeevissoorten die door de Belgische visserijvloot worden gevangen en aangebracht. Wanneer dezelfde vissoorten in andere zeegebieden door vissers van andere landen werden gevangen werden zij eveneens in de studie opgenomen. Dit werk omvat drie hoofdstukken:

Het eerste hoofdstuk geeft een beknopte algemene bespreking van de mineralen, nl. voorkomen bij de mens, fysiologie, dagelijkse behoefte, gevolgen te wijten aan een teveel of een tekort aan mineralen met eventuele toxiciteit en tenslotte aanbrengst via de voeding.

In het tweede hoofdstuk worden gegevens over mineralen in zeevis samengebracht. Aangezien de grens tussen nuttige en schadelijke elementen vaak moeilijk te maken is, werden zij hier niet op deze basis maar wel alfabetisch gerangschikt.

De concentratie van elk mineraal werd per vissoort in tabelvorm vermeld. Voor alle mineralen, werd een vergelijking met het gehalte in enkele andere dierlijke eiwitbronnen gemaakt.

In het derde hoofdstuk komt een bespreking van de mineralen in bewerkte en verwerkte vis voor. Daar waar de nodige gegevens aanwezig waren, werd een vergelijking gemaakt met de overeenkomstige verse vis. De gehalten aan mineralen in bewerkte en verwerkte vis werden eveneens in tabelvorm vermeld.

Deze publikatie sluit aan op het vorig werk «Een studie van vitamines in vis» dat vorig jaar werd gepubliceerd.

De publikatie kan gratis bij het Rijksstation voor Zeevisserij, Stadhuis, 4de verdieping, Oostende worden bekomen.

RUSLAND EN IJSLAND

Vorige week was de Russische minister van buitenlandse zaken te gast op IJsland. Uit goed ingelichte bron ging het over de levering van Russische brandstof en... IJslandse vis met daartussen het vissen in IJslandse wateren binnen de 50 mijl. Omtrent deze besprekingen lekte tot op heden niets uit.

Protesten tegen buitenlandse invoer

Duitse vissers gieten hun vis uit voor stadhuizen

De malaise in de verkoop van de aangevoerde vis, wat de gewone soorten betreft, is duidelijk algemeen in West-Europa. Zaterdag 11. hebben nu verscheidene vissers uit Bremershaven een vijftien duizend kg verse Oostzeeschelvis voor de trappen van het stadhuis uitgegieten. Na hun eerste verbazing overwonnen te hebben profiteerden de wandelaars en toevallige passanten ervan om hun voorraad op te doen tot een politiepost tussen beide kwam en de vis door tussenkomst van de stadsreinigingsdienst terug naar de visserijhaven bracht.

REAKTIE VAN DE STADSMAGISTRATUUR

Ondervraagd door de aanwezige journalisten, verklaarde een woordvoerder van het stadsmagistraat dat de vissers aan het verkeerde adres kwamen protesteren. Het is inderdaad zo dat niet de Stad, maar wel de Senaat, de Bondsregering en de EEG-kommissie te Brussel verantwoordelijk zijn voor de visserijpolitiek. Nochtans diende men toe te geven dat het als stunt wel geslaagd was vooral vanwege de te verwachten ruchtbaarheid die de pers aan deze zaak zou geven. Anderzijds verklaarde de Zeevisserijgenootschap van Bremershaven, dat zij zelf niet op de hoogte waren van deze aktie en dat het waarschijnlijk is uitgegaan van enkele vergramde reders die tot een onmiddellijke en spontane aktie hadden besloten.

REDENEN DER PROTESTAKTIE

Volgens de vissers is de malaise in de verkoop, kommercieel niet op te lossen maar alleen nog langs politieke weg. Daarom ook waren een drietal reders overeengekomen hun Oostzeeschelvis voor de trappen van het stadhuis te gaan uitgieten.

Het is inderdaad zo, dat ter vismijn de reders nog 0,35 fr het kilogram aangeboden kregen vanwege de vismeelfabrieken via de opvang. Wel legt de EEG hier nog 20 pfenning bij of de tegenwaarde van 3 fr het kilogram, maar het is even duidelijk dat de reder en de

vissers onmogelijk met dergelijke prijs het bedrijf kunnen recht houden. Verder hebben de vissers eveneens een bezwaar tegen het feit, dat ze meer dan een jaar dienen te wachten vooraleer het EEG geld ter bestemming komt in Bremershaven. De vissers vergelijken misnoegd hun moeilijkheden met deze die de landbouw gekend heeft, en verwijten de politiekers dat zij voor hen als kiesvee niet zo interessant zijn vanwege hun klein getal. Een ander reder noemde de financiële tussenkomst van de Staat een «Sterfgeld voor de visser». Daarom ook zijn de vissers bereid nog meer akties te voeren om de Staat te verplichten tussen te komen ten voordele van de visserij in het algemeen.

De visserskringen zelf zien als voornaamste oorzaak van de prijsinstorting de ongebreidelde vreemde visinvoer en dan vooral uit Denemarken. Vroeger ging de uitvoer van Denemarken overwegend naar Amerika en Engeland. Nu wordt de Duitse markt overstelpd aan EEG minimumprijzen.

WAT ZEGT DE HANDEL ?

Volgens een woordvoerder van de handel gaat het hier in hoofdzaak om kleine schelvis met als etiket nr 5 en waar geen afzet voor te vinden is. Het is daarom ook, dat de aktie slechts door enkele treilers uitgevoerd werd die zich op de aanvoer van deze soort specialiseren. De Handel wees er op, dat op hetzelfde ogenblik verscheidene kotters een goede prijs kregen voor hun kabeljauw en grote vis. Wel moet gezegd, dat deze grote vis in de Oostzee wel aan het uitdunnen is en dat hierdoor ook deze vaartuigen niet meer aan hun trekken komen.

Anderzijds werd deze week toch met een zekere spanning uitgezien naar de grote aanvoer die aangekondigd werd, namelijk drie grote treilers met koolvis, roodbaars en blauwe leng, terwijl hiernaast nog zeven kotters een aanvoer opgaven van 300.000 kg Oostzeeschelvis! Daarom ook verwacht men zich in de betrokken middelen aan verder akties van de vissers zo de verkoopresultaten navenant blijven.

BESLUIT

In onze Belgische havens menen we, wat de prijs betreft, niet zo erg getroffen te zijn als in het buitenland. Als we de inlichtingen die we uit Duitsland, Frankrijk en Engeland bekomen, aan de plaatselijke toestand hier vergelijken, spreekt dit toch enigszins in ons voordeel. De kleine opbrengsten van vele vaartuigen zijn hier bij ons eerder het gevolg van een te geringe aanvoer.

In ieder geval menen we dat de verscheidene landen en de EEG-kommissie eerder maatregelen van

kommerciele aard en van marktregeling zal dienen te overwegen en de te nemen maatregelen voor het stimuleren van de nieuwbouw en het bevorderen van technieken om de vangstcapaciteit te verhogen zoals dit tot nog toe het geval was. Dit is trouwens ook de mening van de franse sekretaris-generaal van Verkeerswezen, de heer Cavaille waarover we het in een afzonderlijk artikel zullen hebben.

Anderzijds is de aktie omtrent de werkelijke slechte toestand in ons land, nul, omdat de leiding nul is, nu men opnieuw verenigd is voor het welzijn en de grillen van enkelen.

S.V. SCAP

H. Baelskaai 27, Oostende
Tel. Burelen (059) 70 29 51 - 70 09 31 - 70 09 32
Telex : Hunood 19.229

STATUTAIRE ALGEMENE VERGADERING

Wij hebben de eer U hierbij uit te nodigen tot de Statutaire Algemene Vergadering, welke zal gehouden worden in de zaal „THIER BRAU HOF”, Nieuwpoortsesteenweg (bij vliegveld) Raversijde-Oostende, VRIJDAG 25 APRIL 1975 om 16 u.

Dagorde :

1. Verslag van de Raad van Beheer
2. Verslag van het Kollege van Kommissarissen
3. Goedkeuring Balans en Verlies- en Winstrekening per 31-12-1974
4. Ontlasting te geven aan Beheerders
5. Ontlasting te geven aan Kommissarissen
6. Vaststellen teruggaven voor 1974 en bestemming van het saldo
7. Vaststellen vergoeding Kommissarissen
8. Vaststellen lidgeld voor 1975
9. Herkiezing Beheer & Kommissarissen
Zijn uittredend herkiesbaar : De HH. Lambrecht Emiel, Verleene Engel, Neyts Leopold, Morbee Sylvain, Dutrieue Roger, Cattoor Roger, Verhaeghe Maurice.
10. Allerlei

Gezien de belangrijkheid der dagorde, rekenen wij ten stelligste op Uw aanwezigheid

Zij die wensen hun kandidatuur te stellen, moeten zulks minstens 48 uur vóór de Algemene Vergadering ter zetel ingestuurd hebben.

Namens de Beheerraad

De Directeur,
P. VANDENBERGHE

De Voorzitter
E. LAMBRECHT
(1035N-7676V)

Onze HOOGWATERBOEKJES 1975

zijn in alle DAGBLADWINKELS en BIJ ALLE DAGBLADVERKOPERS van de kust alsook in de JACHTKLUBS verkrijgbaar tegen de prijs van 20 fr. B.T.W. inbegrepen en in het „Zakenkantoor Nieuwsblad van de Kust”, Vindictivelaan 22, Oostende.

Men kan die ook verkrijgen door het storten van de som van 30 fr., verzendingskosten inbegrepen, op P.R. nr. 000-0418987-44 van het „Nieuwsblad van de Kust”, H. Baelskaai 30, Oostende.

VOOR GROTE HOEVEELHEDEN SPECIALE PRIJZEN.

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

Teken des tijds ! Verscheidene Franse vissersvaartuigen in beslag genomen wegens achterstallige schulden

BELGIE VOLGT

Het gaat zeker niet best voor de visserij. Deze toestand is voor onze visserij duidelijk zichtbaar aan het vrijwillig stillleggen van sommige eenheden en verder aan enkele faillissementen, die zich de laatste maanden hebben voorgedaan. Dat dit geen plaatselijk verschijnsel is, leert ons de onlangs in beslaggenomen moderne Franse eenheden die de tonijnvisserij uitoefenden. Bij het binnenlopen te Dakkar in Marokko werden zes Franse hektreilers van eenzelfde rederij aan de ketting gelegd wegens zware achterstallige schulden aan de Kas voor Ziekte en Invaliditeit voor Zeevarenden. Hierbij werden een kleine honderd vissers zonder omhaal en zonder loon aan wal gezet op de Noord-Afrikaanse kust. Verscheidene van deze mensen zijn ten slotte

op eigen middelen naar hun land teruggekeerd, terwijl nog anderen ter plaatse van de hand in de tand leven en hopen op het, door de rederij beloofde vrijkomen der vaartuigen.

Dat hiervan niets in huis komt, schijnt ten slotte iedereen van overtuigd te zijn. Volgens de rederijen is de kleine prijs die ze bekomen voor de tonijn, mede door de zeer zware concurrentie vanwege de Spaanse visserij, alsmede de buitengewoon gerezen sociale lasten en herstellingskosten voor averijen en de buitensporig verhoogde brandstofprijzen, de voornaamste oorzaak. Volgens de syndikaten krijgen we daar nog als oorzaak het zo min of meer afgezaagd deuntje van slechte administratie.

In ieder geval krijgt de crisis in

de visserij meer en meer vat in alle sektoren en in alle landen. Wij zelf menen dat er toch wel een zekere verklaring ligt in het feit dat men de vangstcapaciteit van moderne eenheden eenzijdig en onbedeneerd verhoogd heeft zodanig, dat men de markt met bepaalde zeeprodukten oververzadigd heeft. Dit heeft zijn weerslag op min of meer evenwaardige andere soorten. De rogge doet immers de tarwe afslaan, en zo wordt de ganse visserij in de malaise betrokken, gezien de vaartuigen zich onmogelijk op de vangst van bepaalde fijne soorten alleen kunnen toeleggen vanwege de beperkte vangstmogelijkheden op dit gebied. We menen dat het dan ook een dwingende plicht is voor de gezondmaking van deze sektor, de bestaande stocks dringend op de één of andere manier te likwideren, ook al zou dit geld kosten om dan met een gezonde marktordering opnieuw te beginnen.

Onder marktordering zou dan natuurlijk verstaan worden, voor bepaalde soorten die nu ongebreideld aangevoerd worden, een vangstbeperking op te leggen in de aard van het, om beurt thuishouden van eenheden. Ook aan land beperkt men in bepaalde sektoren vrijwillig het produktieritme door het inleggen van beurtelings werkloosdagen. Voor het aan land houden van de eenheden zou de

Staat dienen tussen te komen in een oplegvergoeding voor deze kosten die blijven lopen zoals delging, onderhoud, oplegverzekering, lig-gelden enz... Het is even duidelijk dat men de nieuwbouw streng zou dienen te reglementeren en aan te passen aan de afzetmogelijkheden. Hiermede gepaard zou een campagne dienen samen te gaan voor de stimulering van het verbruik, aanpassing van de detailprijs en dan vooral van de gewone vissoorten die nu het ergst door overaanvoer getroffen worden. Als de gevestigde handel hierzelf niet zou op ingaan, zou de overheid dienen tussen te komen ofwel een koöperatief initiatief uitgaande van de reders zelf. Het is duidelijk dat deze materie zeer kompleks is en dat alleen een nationaal en zelfs een Europees samengaan van Staat en betrokken sektor kans biedt op de sanering en redding van de visserij.

„Sprokkel”.

Nota der Red. : Wij vinden dat „Sprokkel” te ver gaat. Moest er een stelselmatige dagelijkse bekendmaking van de meeste soorten aangevoerde vis 's avonds weergegeven worden in radio en televisie en te zeldertijd een propaganda hoe die vis te bereiden, dan zou spoedig een kentering ten goede komen.

Maar men moet het doen en niet veel vergaderen zonder nut.

Pacere subjectis debellare superbos

Wij in het Westen leven 20 eeuwen met het christendom, die een vruchtbare voedingsbodem had gevonden in het oude Rome en de Griekse cultuur.

Voor de romeinen was het devies : zorg voor hen die onderworpen zijn, maar vernietig degenen die de kop opsteken. De roemruchte Kerk heeft dit maar al te vaak en al te letterlijk opgevolgd : Parcere subjectis debellare superbos !

Terwijl de gehele wereld kraakt, en het Westen nog het meest, houden wij hardnekkig vast aan dit romeins imperatief en schijnen we geen oog te hebben voor wat er aan het gebeuren is. Een minister blijft oppermachtig, een burgemeester kan ongestoord potentat spelen want onze vrees om op de kop te krijgen, blijft ons beheersen en we noemen het revolutionair wanneer iemand zijn kop opricht.

Ik ben een vreedzaam man en zal weinig bijdragen om het aanschijn van de wereld te veranderen, al kan ik niet blind blijven voor de veranderingen die zich aan het voltrekken zijn.

Of beseft men niet dat we sedert de jongste wereldoorlog een nieuw tijdperk zijn ingetreden?

De club van Rome zegt dat we in het jaar 2000 geen eten meer zullen hebben; één land heeft voldoende kernbommen om de wereld te doen uiteenspatten; de Kerk, die 100 jaar werd vervolgd maar 1900 jaar de koning regeerde, is zo niet haar invloed, dan toch haar macht verloren; het liberalisme, die de vrijheid van het individu en van de winst-economie opeiste, wordt verdrongen door communes en collectiviteiten; het leven één-met-de-natuur is door de verstedelijking nog nauwelijks een vage herinnering, enz.

Het gezag bij één mens, één groep, één sekte is aan het tanen, zowel in het zogezegd democratisch Westen als in het dictatoriale Oosten, en wij zouden het hoofd blijven buigen voor ongecontroleerde machtsuitoefening, of voor op zijn minst onbestreden willekeur van machthebbende onbekwaamheid?...

Ik predik geen revolutie, ik pleit voor geen anarchisme, maar ik ruik de gist en weet dat mijn brood anders begint te smaken.

De visserij zal met deze kreupele filosofie weinig gediend zijn, al vind ik het nodig dat onze oer-traditionele bevolking, het besef bijgebracht wordt dat lang haar, niet lelijker is dan kort haar.

Vroeger werd er tot een onzichtbare god gebeden opdat de oogst zou goed gelukken, maar nu is dat niet meer nodig, gezien we kunstmest ter beschikking hebben, memoreert Boerwink.

Gezagskrisis ligt bij het gezag, niet bij ons. We moeten niet bevend en schrikkend met een petitie op de dorpel van het stadhuis blijven zitten, niet ootmoedig een knieval doen voor de minister, maar we moeten de hooghartige gezagdrager met zijn neus in onze drekkige miserie duwen.

We kunnen de wereld niet veranderen, maar we kunnen evenmin beletten dat de wereld zich wijzigt, en de toestanden, en de mensen.

Is er in dit apenland nog plaats voor de visserij ? Dat moet de minister niet uitmaken, maar wij ! Tenzij we onderworpen uitschot willen blijven.

Horatius

BLIJFT ENGELAND IN DE EEG ?

DEZE BESLISSING VAN ZEER GROOT BELANG VOOR ONZE VISSERS

Na de bijeenkomst van de ministers van de negen te Dublin, waar Engeland gunstiger voorwaarden kon bekomen voor het aanblijven in de Europese Economische Gemeenschap, en waar Wilson de waarborg gaf dat zijn partij in het komend debat een referendum ja zou stemmen, komt er in diezelfde rangen allerwege kritiek los. In kringen van de „Negen” begint men zich af te vragen of Wilson bij machte zal zijn, de toezegging van Dublin waar te maken.

Alhoewel in de onderhandelingen te Dublin, heel wat andere overwegingen speelden dan ondergeschikte visserijbelangen, is voor onze visserij het aanblijven van Engeland in de E.E.G. van uitzonderlijk belang. Ook de Franse en Nederlandse visserijmiddelen volgen de evolutie van zeer dichtbij.

Het is inderdaad zo, dat de Engelse producentenorganisaties de onmiddellijke uitbreiding van de territoriale wateren tot 50 mijl vragen en de uitbreiding tot 200 mijl voor de toekomst. Dit was trouwens één der hoofdeisen die de visserij liet gelden tijdens de blokkade van de Noord-Engelse en Schotse havens. Ook in Frankrijk, Nederland en Duitsland maakt men zich in visserijkringen hieromtrent speciale zorgen. Het is inderdaad zo dat, eens Engeland uit de E.E.G., dit land niet meer gebonden zal zijn door de gemeenschappelijke marktakkorden en verplichtingen en werkelijk „cavalier-seul” zal kunnen spelen, wat de uitbreiding van zijn territo-

riale wateren betreft en de reglementering hierin. Trouwens de Engelse afgevaardigden op de Zeevaart-recht-konferentie te Genève nemen in verband met de territoriale uitbreidingen een standpunt in die duidelijk los staat en verschilt van deze van de andere E.E.G.-landen. Zelfs indien te Genève besloten wordt tot een algemene uitbreiding der territoriale wateren ten voordele van het overland, dan nog zou Engeland geen eng-nationale maatregelen ten voordele van zijn eigen visserij kunnen treffen zo dit land in de E.E.G. blijft.

Voor onze visserij is het dus van uitzonderlijk belang dat Engeland bij de „Negen” blijft, zoniet zouden de traditionele visgronden voor praktisch al de middenklastreilers wegvallen. In onze middelen schijnt men zich werkelijk niet volledig bewust te zijn van het groot gevaar dat hen uit deze hoek kan dreigen.

„Sprokkel”

HET VISSERIJBLAD

VAKBLAD voor de
VISSERIJ
VISHANDEL en
NIJVERHEID
is ook verkrijgbaar
per nummer
NOORDZEEBOEKHANDEL
Vindictivelaan 22
Oostende
Prijz : 25 fr.

LOSSE PUNTJES ...

«Ons belang», een Nederlandse vissersvereniging, hield onlangs een vergadering te Breskens.

In zijn eerste rede als voorzitter wees de heer De Blik op de gevolgen van de quotering van de verschillende vissoorten en zei, volgens De Visserijwereld, o.m. : experimentele visserij zal, meer nog dan reeds het geval was, dienen te worden bevorderd. Men zal moeten zoeken naar vervangende visgronden buiten het gebied waarvoor quotering geldt. Doch tevens zal rekening moeten worden gehouden met de economische haalbaarheid van de projecten op lange termijn. Op dit punt kan en mag de overheid niet karig zijn, want indirect kunnen investeringen in de experimentele visserij van zeer grote betekenis zijn voor de vloot. Hier geldt meer dan ooit het oude, maar ook actuele gezegde : «de cost gaet voor de baet uit».

Waarop wordt bij ons gewacht ? Of zien we het zo niet ?

X X X

Het aantal viswinkels in Nederland bedroeg op 1 januari 1975 1962 tegenover 1948 op 1 januari 1974. In 1950 was het cijfer 4618. Ja, ook de vishandel kent ups en downs.

X X X

Er blijkt, op internationaal vlak, schot te komen in de toepassing en uitvoering van de konventie van Oslo. Zoals men weet, regelt deze konventie het storten van afvalstoffen in zee.

In het kader van de konventie vergaderde onlangs te Lowestoft, volgens Fishing News, een komitee dat de technische aspecten van de bijlagen van de konventie moet regelen. In het bijzonder werd aandacht besteed aan de biodegradabiliteit, de toxiciteit en de monitering van de afvalstoffen.

X X X

Het Verenigd Koninkrijk heeft zijn haringquotum van 18.900 ton in de Noordzee «opgevestigd». De vangstvergunningen werden ingetrokken.

X X X

Denemarken heeft ook de commerciële haringvangst door Deense schepen in de Noordzee en het Skagerrak verboden tot eind juni. Het quotum zal aldaar ook wel gevangen zijn. Maar wat met de visserij op jonge haring ?

X X X

De werkgroepen «Platvis» en «Rondvis» van de Internationale Raad voor het Onderzoek van de Zee zijn onlangs te Kopenhagen bijeengekomen.

De voornaamste opdracht van deze werkgroepen was het vaststellen en voorstellen van de totale toegelaten vangsten, voor 1976, voor tong, schol, kabeljauw, schelvis, wijting en koolvis.

Naar we konden vernemen, worden door de biologen lagere cijfers dan in 1975 voorgesteld. Het wachten is nu op de vergadering van de Noordoost Atlantische Visserijkommissie, die in mei a.s. in Londen zal vergaderen.

We komen hierop terug.

X X X

De visserij in Engeland eist van «Gulf Oil» een vergoeding van 1 miljoen voor schade veroorzaakt door olielekken in de Bantry Bay. Volgens een zegsman van het bedrijf waren de vertegenwoordigers van «Gulf Oil» welwillend om de zaak te regelen.

Een na te volgen voorbeeld, in dergelijke omstandigheden voor andere maatschappijen.

X X X

In de Verenigde Staten heeft de National Oceanic and Atmospheric Administration aan de Brand Group uit Chicago, een kontrakt van 63.000 aangeboden om, in het belang van de verbruiker, de namen en de identificatiemogelijkheden van vis en visserijproducten te standardiseren.

Er zal in de Toren van Babel worden gekuist, aldus een woordvoerder van de studiegroep.

De zee en de visserij door artistieke bril bekeken

Zoals we vorige week reeds bekend maakten zal er op 8 mei e.k. een «Open Deur» georganiseerd worden in de Stedelijke Visserij-school «John Bauwens» te Oostende. Te die gelegenheid zal er ondermeer een tentoonstelling worden op touw gezet waar naast scheepsbouwers ook kunstschilders hun werken zullen ten toon stellen. Reeds vier groten onder de Oostendse verftovenaars hebben toegezegd de expositie te verrijken met hun marines en havenzichten.

RIK VERSONNEN, de kleuren-specialist bij uitstek, zal er een paar wanden volhangen met zijn in relief geschilderde kunstwerken. Het klinkt misschien wel wat cliché-achtig, maar bij Rik is het precies als bij goede wijn, hij behoeft geen krans. Dat zal ook wel de reden zijn dat de kunstwerken getekend Rik Versonnen verkopen als koekebroodjes.

FRANK VERHE zal er ook zijn met zeezichten, havens en weergaven van de oude visserswijk en dit kan dan in de meest uiteenlopende stijlen en manieren die het penseel en het potlood toelaat. In de werken van Frank vindt men een liefde voor de zeevisserij weer die zelden is voor een landrat.

KRIS ARIAN is de enige vrouw in het voorlopig kwartet. Deze jonge kunstenaar doet het bijzonder

goed. Zij is een leerlinge van Rik Versonnen en het is dan ook dank zij hem dat zij het vak in zijn totaliteit onder de knie kreeg. Zij heeft reeds succesvolle tentoonstellingen achter de rug.

Als vierde in de rij hebben we ALBERT HOLVOET. Een grijsaard waarvan de filosofie van het gelaat te lezen is. Hij schreef reeds honderden gedichten getekend Bertholi en dit dan zowel in de Nederlandse als in de Franse taal. De kunstwerken die deze man in zijn eenzaamheid voor zich zelf creëerde zijn echt te mooi om in die geslotenheid te laten. Men kon hem er dan ook van overtuigen dat het zijn talent ten goede zou komen om ermee in het publiek te treden, iets wat hij in de Visserij-school voor de eerste maal zal doen.

Dat een dergelijk palmares niet alleen mensen uit de visserijmiddens zal interesseren maar ook verschillende kunstkeners zal lokken, is een paal boven water.

Naast de bovenvermelde schilders zullen ook enkele werken uit privé verzamelingen ten toon gesteld worden van overleden kunstenaars.

De tentoonstelling zal zeker één van de hoogtepunten worden van de Open-Deur-Dag.

DE BELGISCH-NEDERLANDSE ZEEMANSALMANAK 1975

De 37e jaargang van dit lijvig boekdeel bevat dit jaar meer dan 1.250 bladzijden en wordt op alle vissersvaartuigen, zowel in de Nederlandse als op de Belgische vaartuigen welke de Noordzee en de Atlantische Oceaan bevaren tot aan Afrika, gebruikt.

Dit boekwerk is weeral uitgegroeid tot een onmisbaar element op de brug van elk schip en op het bureel van ieder zakenkantoor dat rechtstreeks of onrechtstreeks met de Maritieme bedrijvigheid is begaan.

De oplage werd beperkt en de prijs vastgesteld op 580 fr. waarvan dient bijgevoegd 35 fr. B.T.W. en 40 fr. verzendingskosten, te storten op postchecknummer 000-0418987-44 van het Nieuwsblad van de Kust, H. Baelskaai, 30, Oostende. (De B.T.W. is niet toepasselijk op vissersvaartuigen).

HET IS TEVENS VERKRIJGBAAR :

A. IN BELGIE

- ter drukkerij «Nieuwsblad van de Kust», Hendrik Baelskaai 30, te Oostende;
- Stadsbureel, Vindictivelaan 22, Oostende;
- beroepsvereniging «Hand in Hand», Tijdokstraat 34, te Zeebrugge;
- O.V.A. vismijn Oostende.

B. NEDERLAND

- Handelsmaatschappij NAUTILUS, Postbus 5097, Scheveningen
- Handelsonderneming MARITIEM, Vissershavenweg 46, Scheveningen;
- N.V. Handel- en Industriële Maatschappij J. VAN BEELEN, Middenhavenstraat 58-62, IJMUIDEN.
- Henk Zwart, Machinefabriek, Middenhavenstraat 76, IJmuiden.

Geen enkel exemplaar wordt toegezonden zonder voorafgaande betaling.

OOSTENDSE MARKT EN VISMIJNECHO'S

Niettegenstaande de aanvoer van bijna 2.000 bennen vis op de vrijdagmarkt was de totale aanvoer van de hele week toch duidelijk kleiner dan die van de voorgaande

HODI

week. Geenenkel vreemd vaartuij op de markt en ook van het Kanaal veel minder vaartuigen. Verder waren er wel een drietal spanvissers op de markt maar die schepen zetten eens te meer zeer kleine vangsten in de verkoop. De prijzen van de meeste soorten waren redelijk goed, alleen kabeljauw deed het nog niet zo best en dat was dan een streep te meer door de rekening van de kabeljauwvissers. De tongen zijn erg duur geweest, de aanvoer was ook bijzonder schaars. Dinsdag toch veel lagere prijzen voor de kleine sorteringen vooral. Platvis is zeer duur geweest, ook deze soort werd zeer weinig aangevoerd. Roggen waren minstens even duur als verleden

ONZE IJSLANDSE AANVOER TE OOSTENDE STEEDS BERGAF

Dat het met de wishandel te Oostende ver van goed is, is te begrijpen. Jaren geleden had men de eerste drie dagen van de week een volle vismijn en zelfs twee.

Thans is het nog een geluk als we twee dagen naeen een volle mijn hebben en verbeteren doet het niet. Nu de O.288 ook van de lijst verdwenen is, zal de toestand er niet op verbeteren.

We hebben de statistieken van de acht laatste jaren voor de aanvoer van IJslandse vis bekeken. Deze volgen hierna. Ze vergen weinig commentaar. Daarom verwondert het ons dat er nog steeds mensen zijn die menen de aanvoer door vreemde schepen alhier te moeten verbieden. Ze beseffen niet dat ze zichzelf fel benadelen en ook de handel voor problemen stellen.

Aanvoer en opbrengst van IJslandse vis door Belgische vaartuigen.

Jaar	Aanvoer	Opbrengst
1968	14.166.946	134.326.246
1969	12.944.530	144.002.725
1970	12.766.839	165.212.830
1971	12.585.606	167.515.754
1972	8.715.487	135.567.118
1973	6.585.520	130.383.643
1974	6.909.416	163.879.023

week en ook voor steenschol werden opnieuw hoge prijzen betaald. De wijtingprijs was doorgaans beter dan verleden week, kleine sortering van de West kreeg zelfs tot 32 fr. Ook de totten van goede kwaliteit waren duur, maandag en ook dinsdag tot 1.000 fr de ben. Schelvis van IJsland was duurder dan verleden week, er werd ook veel minder schelvis gelost. De aanvoer van rode zeebaars was niet overdreven groot, door de aanvoer van de nagenoeg 800 bennen verleden week woensdag waren de meeste handelaars toch al enigszins voorzien. Vandaar dat

ZALTBOMMEL

TELEF. 91-31-4180-2654

op het einde van de verkoop van IJslandvis, de prijs van de rode zeebaars terugviel van 30 naar 25 fr. Koolvis is ook niet erg duur geweest, grote sortering ging tegen 16 fr naar de uitvoer, de middensoort kreeg rond de 12 fr.

De totale opbrengst deze week bedroeg 11.751.944 fr.

GARNAAL STEEDS DUUR.

Minder goed weer hield de garnalschepen een paar dagen aan

de kaai. Meteen verminderde de aanvoer tijdens de voorbije week tot 2.762 kg. Meteen ook kon er van prijsdaling niets in huis komen. Over de ganse week varieerden die prijzen dan ook tussen 90 en 162 fr met zaterdag de hoogste en dinsdag de laagste notering. Zaterdag, zoals gewoonlijk de laatste tijd, de grootste aanvoer: 1.018 kg. De gemiddelde prijs bleef iets boven de 121 fr en is dus minstens zo hoog als verleden week. De totale garnaalopbrengst bedroeg 333.530 fr.

MINDER IJSLANDVIS

Zowat 4.000 bennen IJslandse soorten, allemaal aangevoerd door eigen schepen deze week. Vrijdag een 1.500 bennen en maandag nog eens 2.500 bennen. Een aanzienlijke stijging van de aanvoer van koolvis terwijl verder vooral kabeljauw en gul gebracht werden. Schelvis is sterk afgenomen in hoeveelheid terwijl ook de aanvoer van rode zeebaars eerder schaars was. Die soort kreeg tussen 1.500

STRAALBUIZEN

D. VERBEKE

- * SCHEEPS- EN BOUWSCHILDERWERKEN
- * ZANDSTRAALWERKEN
- * BEHANG EN BEVLOERING
- * KENITEX MUURBEKLEDING MET 10 JAAR TOTALE WAARBORG

Weidestraat 346

8320 BRUGGE 4 (Assebroek)

Tel. 33.80.61

(8884N-7519v)

VORDAP

SCHEEPSSCHROEVEN

VAN VOORDEN ZALTBOMMEL N.V.

Fabriek
Oude Stationsweg 15
Zaltbommel Holland
☎ 00-31-4180-2654

Vert. voor België
J. Theunissen
Terneuzen Holland
☎ 00-31-1150-4117

Reparatie-werkplaats voor België
p/a Scheepswerf van Rupelmonde N.V.
Dijkstraat 7, Rupelmonde
☎ 031-752051

(5723V)

OOSTENDE

VRIJDAG 11-4-1975

IJSLAND			
O. 81	20	1510	— 1.343.027
KANAAL			
O.303	16	45	3120 446.945
O. 83	16	72	4870 685.515
NOORDZEE			
O.231	15	320	— 278.680

MAANDAG 14-4-1975

IJSLAND			
O.182	17	800	— 891.310
O.216	17	950	— 1.080.122
O.236	17	800	— 741.012

NOORDZEE			
N. 3	12	320	— 388.380
O.135	12	300	— 358.110
Z. 38	12	300	— 366.810
Z.581-B604	14	400	— 620.920

KANAAL			
O.206	14	280	— 322.900
O.114	15	50	4600 741.394
O.127	16	50	2200 355.480

WEST			
O. 69	9	170	— 198.470
O.232	8	120	— 194.070
O.312	8	60	— 93.400
N.715	3	37	— 59.560

DINSDAG 15-4-1975

NOORD			
Z.583	8	45	1000 202.831
O.306	14	210	— 254.020

KANAAL			
O.118	16	185	1150 400.609
NOORDZEE			

N.708-709	10	240	— 346.560
Z.209-509	10	260	— 371.290

WEST			
N.738	6	120	— 188.650

WOENSDAG 16-4-1975

KANAAL			
O.224	16	150	— 244.519
O.180	17	80	3200 488.350

Datum	Vangsten	Kgr.	Fr.	Min.	Maks.	Gem.
-------	----------	------	-----	------	-------	------

VISAANVOER TE OOSTENDE

11-4	4	105.340	2.756.297			
14-4	15	238.650	6.480.728			
15-4	8	55.150	1.775.720			
16-4	2	14.700	739.199			
	29	413.840	11.751.944			

GARNAALANVOER TE OOSTENDE

11-4	10	665	82.783	107.—	143.—	
12-4	17	1.018	131.701	101.—	162.—	
14-4	11	677	76.152	94.—	128.—	
15-4	8	402	42.894	90.—	119.—	
	46	2.762	333.530			121.—

VISAANVOER TE ZEEBRUGGE

10-4	6	47.630	2.560.271	53,75		
11-4	3	25.661	1.336.648	52,08		
14-4	5	21.164	955.130	45,12		
15-4	6	47.838	2.747.530	57,43		
16-4	10	53.260	2.653.090	49,81		

GARNAALANVOER TE ZEEBRUGGE

10-4	1	84	11.110	90,—	161,—	
11-4	37	4.015	523.465	82,—	170,—	
14-4	35	5.200	424.333	20,—	118,—	
15-4	13	940	93.703	85,—	122,—	
16-4	4	454	55.874	97,—	146,—	

KREEFTANVOER TE ZEEBRUGGE

10-4	1	678	98.250	144,91		
14-4	1	204	30.410	149,60		

GARNAALANVOER TE NIEUWPOORT

11-4	3	206	28.443	129,—	147,—	
12-4	4	257	39.147	145,—	157,—	
14-4	2	153	14.269	84,—	100,—	

VISAANVOER TE NIEUWPOORT

11-4	4	759	52.468			
12-4	2	250	25.451			
14-4	6	5.686	194.245			
16-4	9	11.876	444.626			

Afvaarten Oostendse Haven

DONDERDAG 10 APRIL 1975

O.318, IJsland
O.94, Noordzee
O.243, Noordzee
O.275, Noordzee
N.41, Noordzee
N.705, Noordzee
O.274, Noordzee
Z.62, Noordzee
Z.562, Noordzee
N.706, Noord
O.285, Noord
O.35, Noord
O.198, Kanaal
O.159, West
O.192, West
N.723, West
N.719, West

VRIJDAG 11 APRIL 1975

O.26, Noordzee
Z.62, Noordzee
Z.562, Noordzee
O.279, Kanaal
Z.452, West

ZATERDAG 12 APRIL 1975

Z.597, Kanaal
O.309, Kanaal

ZONDAG 13 APRIL 1975

Z.502, Kanaal
N.736, West

MAANDAG 14 APRIL 1975

O.231, Noordzee
O.303, Kanaal

DINSDAG 15 APRIL 1975

O.81, Witte Zee
O.83, Kanaal
N.715, West
Z.14, West

WOENSDAG 16 APRIL 1975

O.182, IJsland
O.135, Noord
O.232, Kanaal
Z.526, Kanaal
N.3, West
Z.583, West
N.738, West

MARKTOVERZICHT ZEEBRUGGE

De aanvoer was niet zo groot als de vorige week. Van de 22 vaartuigen waren er drie van het Kanaal, negen van de West, de overige kwamen van de Noord. De prijzen voor de tongsoorten waren dalend naar het einde van de week, de grote soorten bekwamen van 87 tot 134 fr; de fruits behaalden van 148 tot 160 fr. Voor de middensoorten, met schone kleine en kleine werden prijzen geboekt van 144 tot 182 fr en de TP en vlies haalden van 104 tot 161 fr het kg. De tarbot- en de grietsoorten kenden opnieuw succes tot 280 fr en van 90 tot 118 fr voor de grietsoorten. De pladijsoorten werden eveneens vlot afgenomen; voor de grotere soorten van 26 tot 38,

NIEUWPOORT

MAANDAG 14 APRIL

N.591 64.172 N.346 59.425

Na het stormweer van verleden week, zijn de vaartuigen pas kunnen uitvaren, donderdag en vrijdag. Om reeds op de markt te kunnen zijn, de maandag, is dit wel een beetje te korte periode. Dit is dan ook de reden dat er maar twee «viskotters» op de maandagmarkt waren, en met 4 kleine vangsten van kustvissers! Dus er was niet te veel keus deze maal, maar alles «goed» verkocht. De stukjes «rare» vis waren weer de luxe soort: tarbot 280 fr., grietjes 135 fr. De tongen van 98 fr. voor de grootste soort, 3de, 4de en 5de van 182 à 187 fr. de kg., de kleintjes 178.

Kabeljauw en gulesoorten van 2950 à 2000 fr. de benne. Voor de wijting werd tot 1480 fr gegeven voor de grote wijting, en van 990 à 1100 fr. voor de kleine. Heel weinig platvis, die 2200 fr gemiddeld werd voor drielingen, en dezelfde prijs kreeg ook een benne visjes! Zeehonden 1400, en dit was ook de prijs van een benne «stekkers». Rogsoorten, noch speerhaalen waren niet op de markt! Alles samen waren er 5.600 kg vis op de markt.

WOENSDAG 16 APRIL

N.345 68.290 N.470 92.856
N.590 104.290 N.761 72.571

Deze vaartuigen losten 11.900 kg. vis, verschillende visgronden, met dus verschillende soorten, waaronder twee vangsten met rogsoorten. De tongen kregen hun gekende prijzen, t.t.z. van 95 à 190 fr. de kg. (Er waren er ong. 50 0 kg). Weinig tarbot of grietsoorten, die dan ook duur verkocht werden: tarbot 280 fr., grieten (grote en kleine samen) aan 130 fr. Kabeljauw werd goed verkocht van 2.700 à 3.000 fr. de benne. De gullen van 2500 à 1950 fr de hoop! Weinig platvis, waar op deze van de kustvisserij fel gekapt werd. Drielingen en visjes kregen 2300 fr en 2100 fr. de benne. De grote wijting kreeg niet meer de prijzen van de begin week, en ging weg aan 1280 à 1380 fr. Voor de kleine 610 à 680 fr. Roggen waren duur. Moers: 2900 fr., tilten 2650 à 2700 fr. De grote scherpstaarten van 2150 à 2480 fr. kleine 1450 fr. Zeehonden en speerhaalen waren in kleine hoeveelheden. De zandschullen 1.300 fr. van de grote, kleine van 650 à 900 fr de benne.

Alles samengesteld, met de vangsten van de kustvissers was het verkoopcijfer 444.626 fr. Er was vis tekort op de markt, gezien de vraag zowel voor het binnenland als voor de export!

ZEEBRUGGE

DONDERDAG 10 APRIL 1975

Z.573 8 150 80 174.230
Z.14 9 1700 100 487.270
O.315 8 500 30 166.910
Z.596 15 3500 110 600.760
Z.497 7 500 30 196.080
Z.526 17 4000 200 935.021
2.560.271

VRIJDAG 11 APRIL 1975

Z.421 11 200 100 280.900
Z.196 17 140 4000 632.971
Z.465 14 110 1600 422.777
1.336.648

MAANDAG 14 APRIL 1975

Z.533 11 60 50 86.160
Z.444 10 90 800 291.410
Z.588 8 600 30 131.110
Z.598 9 100 80 181.970
Z.30 6 200 100 264.480
955.480

DINSDAG 15 APRIL 1975

Z.262 3 100 20 66.040
Z.418 17 3500 160 609.890
Z.162 15 6000 270 1.313.630
Z.429 10 1400 70 361.870
Z.460 10 100 110 213.950
Z.578 9 300 140 182.150
2.747.530

WOENSDAG 16 APRIL 1975

Z.348 11 50 50 98.160
Z.570 6 30 400 108.480
Z.505 6 120 400 218.900
Z.547 11 700 140 262.290
Z.542 17 90 2500 377.980
Z.27 10 250 2000 739.900
Z.599 5 50 800 161.660
Z.563 10 50 700 195.030
Z.492 6 70 900 274.310
O.315 5 50 800 219.360
2.555.450

VERWACHTINGEN

VRIJDAG 18 APRIL

KANAAL
O.82 met 20 bennen vis en 2.300 kg. tong.
NOORDZEE
O.217 met 220 bennen, t.t.z. 150 b. schelvis, 60 b. gul en 10 b. varia.
WEST
N.159 met 150 bennen, t.t.z. 20 b. gullen, 120 b. wijting en 10 b. varia.

MAANDAG 21 APRIL

IJSLAND
O.282, O.202.
KANAAL
Z.34, O.123, O.66.
WEST
N.720, O.192, N.723, N.719, N.736, N.715.
NOORDZEE
O.120, N.752, N.40, O.239, O.275, O.369.

DINSDAG 22 APRIL

KANAAL
O.229, Z.499, O.141.
NOORDZEE
N.41, O.243, O.94, N.705, O.274, N.706
WEST
N.738.

WOENSDAG 23 APRIL

KANAAL
O.181.
NOORDZEE
O.285, O.35, O.26, Z.62 met Z.562
WEST
Z.452.
Vermoedelijk: **KANAAL**
O.254, O.128.

IJSLANDSE AANVOER TE OOSTENDE

	14-4-1975
Schelvis	32.—37.40
Groot	24.—29.60
Middel	15.80-19.—
Klein	22.40-29.—
Kabeljauw	19.—26.60
Gul	14.—18.20
Wijting	42.—53.40
Schaat	25.40-30.—
Zeebaars	22.—30.40
Leng	41.40-49.—
Schartong	75.—104.0
Heilbot	13.—16.60
Koolvis	21.—44.60
Hondstong	18.—26.40
Zeewolf	
Staart	

Tong- en pladijsprijzen

TONG

Oostende

Soorten	14-4-1975	15-4-1975	16-4-1975
Lappen	95.—97.40	88.—92.—	89.80—
Grote	126.6-130.2	117 -125.8	117.6—
3/4	162.8-171	163 -164	152 -155.2
Blok	180 -181	160 -165.8	127.6-155.6
voor-kleine	165.8-170.8	145 -175	140.6—
kleine	152 —,—	150 —,—	128 —,—
slips	148 —,—	125 —,—	126 —,—

Zeebrugge

Soorten	14-4-1975	15-4-1975	16-4-1975
grote	96.—99.—	87.—94.—	92.—94.—
blok	127 -134	118 -122	110 —,—
fruit	160 -172	145 -150	148 —,—
schone kleine	169 -182	146 -151	156 -160
kleine	152 -166	144 -149	154 —,—
tout petit	148 -161	134 -137	142 —,—
slips	127 -131	104 -109	124 —,—

Nieuwpoort

Soorten	14-4-1975	15-4-1975	16-4-1975
Tong I	98.—,—	—,—	90.—105
Tong II	139 —,—	—,—	125 —,—
Tong III	182 —,—	—,—	162 -175
Tong IV	187 —,—	—,—	180 -189
Tong V	185 —,—	—,—	176 -183
Kleine	178 —,—	—,—	163 —,—

PLADIJS

Oostende

Soorten	14-4-1975	15-4-1975	16-4-1975
Grote	25.30—	31.—36.—	26.—,—
grote iek	27.—,—	34.20-42.—	31.—,—
kleine iek	28.—34.—	36.—45.80	27.60—
derde slag	44.—,—	51.—,—	31.60—
platjes	23.40-24.—	28.—,—	17.20-17.60

Zeebrugge

Soorten	14-4-1975	15-4-1975	16-4-1975
I	26.—30.—	26.—31.—	34.—38.—
II	28.—29.—	27.—28.—	33.—38.—
III	32.—36.—	35.—40.—	34.—41.—
V	31.—39.—	32.—44.—	36.—43.—
IV	19.—24.—	20.—25.—	19.—28.—

Nieuwpoort

Soorten	14-4-1975	15-4-1975	16-4-1975
Moeien	38.—,—	—,—	30.—,—
grote pladijs	44.—,—	—,—	43.—,—
drielingen	44.—,—	—,—	40.—,—
platjes	—,—	—,—	—,—

ALGEMENE STATUTAIRE VERGADERING

Onderlinge Verzekeringsmaatschappij

HULP IN NOOD

H. Baelskaai 27, 8400 - Oostende
Tel. 70 16 89 — Telex : Hunood 19.229

Overeenkomstig art. 31 van de statuten worden de leden uitgenodigd tot de algemene statutaire vergadering van de maatschappij op vrijdag 25 april 1975 te 14.30 u. in de zaal « Thier Brau Hof », Nieuwpoortsteenweg, (Oude Luchthaven), Raversyde-Oostende.

DAGORDE :

- 1) Goedkeuring van het verslag van de Raad van Beheer over de maatschappelijke werking gedurende het jaar 1974.
- 2) Verslag van het Kollege van Kommissarissen.
- 3) Goedkeuring van de balans, winst- en verliesrekening, afgesloten op 31.12.'74.
- 4) Ontlasting te verlenen aan beheerders en kommissarissen voor het jaar 1974.
- 5) Bestemming te geven aan het batig saldo van het jaar 1974.
- 6) Vaststelling van de vergoeding voor kommissarissen ingevolge art. 29 van de statuten.
- 7) Uitbetaling van het voorbehoudingsfonds aan uittredende leden en rechthebbenden op het aandeel van het boekjaar 1967 en extra-aandeel van de jaren 1966 en 1967.
- 8) Verscheidene

N.B. - alle voorstellen of punten welke de leden onder de rubriek « verscheidene » wensen te bespreken, dienen tenminste vijf dagen vóór de Algemene Statutaire Vergadering per aangezekend schrijven op de zetel van de maatschappij toe te komen. Deze voorstellen moeten ondertekend worden door minstens tien leden.

NAMENS HULP IN NOOD

P. VANDENBERGHE
Directeur

V. VLIETINCK
Voorzitter

(1003N—7675V)

VERENIGING VOOR ONDERLINGE ZEEVERZEKERINGEN TEGEN OORLOGSRISICO

(Gesticht bij Koninklijke Besluiten van 7 en 8 augustus 1939)
Meir 1 — 2000 Antwerpen

De Heren Aangeslotenen worden uitgenodigd tot de gewone Algemene Vergadering van de Vereniging voor Onderlinge Zeeverzekeringen tegen Oorlogsriscico die zal gehouden worden op vrijdag 25 april 1975 te 11 uur, in de vergaderzaal van de Compagnie Maritime Belge te Antwerpen, Meir 1, tweede verdieping.

AGENDA :

1. Verslag van de Raad van Beheer.
2. Verslag van de heer Commissaris.
3. Goedkeuring van de balans en van de rekening van ontvangsten en uitgaven afgesloten op 31 december 1974.
4. Decharge aan de Heren Beheerders en Commissaris.

De leden die rechtspersonen zijn, mogen zich door hun daartoe behoorlijk gemachtigde beheerders, directeuren of zaakvoerders doen vertegenwoordigen. In dit geval worden zij vriendelijk verzocht hun volmacht ten laatste de dag vóór de vergadering aan de Vereniging te laten toekomen.

DE RAAD VAN BEHEER.

(1677V)

VERGELIJKENDE TABEL DER VISPRIJZEN IN DE VISMIJNEN DER KUST

	Zeebrugge	Oostende	Zeebrugge	Oostende	Zeebrugge	Oostende	Nieuwpoort	
	14-4-1975	14-4-1975	15-4-1975	15-4-1975	16-4-1975	16-4-1975	14-4-1975	16-4-1975
Tarbot : groot (123)	299	220	283	280	272	250		
middel (123)		120-180	188	128-150	197	100-180		
klein (123)		80-100		80-90	135	60-80		
Griet : groot (123)	103	115	103-111	118		100		
middel (123)		95	99	93		90		
klein (123)		70	82-83	76		80		
Schelvis : groot	20-23,60		25					
middel	18-20				32			
klein	13-21,60		10-21,60		27,80			
Heek : groot	71							
middel	55							
klein								
Lom								
Leng	20-23,60				26,80			
Rog (I)	40-63,40		41-62		42-60			
Keilrog (123)	50-61,20				62			
Rog (23)		48-57		55		57-60		
Tilten (23)		50		45		44-46		
Scherpstaart (23)		40-55		41-55		44-48		
Halve mans (23)		40-42		34		38		
Teelt (2)		45		35		41		
Katrog (2)		14-16		18		15-17		
Kabeljauw	26,40-39,40	50	24,60-37,60		23,80	43-46		
gul (groot)		36-40		28-35		35-36		
gul (middel)	20,60-32,80	30-35	16-34,40	28-32	20,60-31,40	30-36		
gul (klein)		26		24-26		26-27		
Hozemondhamme	100-117,6		82-119,4		70-120			
wijting : groot	32,40	20-30	29	14-22	17,20	25		
klein	19,40	15-19	13,40	11-14	10,20	15-20		
Schar	16-32		13,80-22		21			
Steenchof	25-86,20		35-74,40	25-76	21-52			
Zeehaai	33-35,20		30-37	28-36	22-26,20	28-30		
Hondshaai	21-23,60		25,80-30		18-20,60			
Doornhaai								
Pieterman								
Makreel	8-14				8			
Horsmakreel								
Zeekreeft								
Schaat								
Zeebaars (klipvis)								
Kongeraal	12-16,40							
Schartong	14,20-31,60							
Volle haring								
Ijle haring								
Haringshaai								
Steenholk	10-12,40		9,80-10,40		7			
Heilbot								
Koolvis	14-18,40							
Steur								
Zeewolf	21-26,40		25-27					
Pollak	26,60-31		32-34		32-34			
Zonnevis	75-103							
Koningsvis								
Vlaswijting								
Zeeduivel								
Schotse schof				16-35				
Zeehond						19		
Bot								
Rode Poon (roobaard)	28-40,40							
Grauwe Poon (knorh.)	24-32,40		17,60-20	19	22			
Rode Knorhaan	24,60-50		30,40-44,60					
Posten								
Langoesten (midden)								
(klein)								

Lees "HET VISSERIJBLAD"

N E D E R L A N D

VAN DAG TOT DAG

Visaanvoer te Den Helder

IJMUIDEN

Aan de donderdagmarkt van 10 april werd aangevoerd : 1.795 kg jongen, 420 kisten kabeljauw, 744 kisten koolvis, 22 kisten leng, 774 kisten schelvis, 634 kisten wijting, 176 kisten schol, 8 kisten schar, 51 kisten varia.

Prijzen in guldens :

Per één kg : grote tong 840-815; grootmiddel tong 1029-1004; kleinmiddel tong 1234-1204; tong één 1273-1244; tong twee 1191-1155; tarbot één 2093-1872; heilbot 1235-1098.

Per 40 kg : tarbot 625-296; griet 260-164; kabeljauw één 108-66; kabeljauw twee 186-82; kabeljauw drie 120-86; kabeljauw vier 122-78; kabeljauw vijf 63-47; koolvis één 44-41; koolvis twee 43-34; koolvis drie 47-42; koolvis vier 41-35; schelvis één 6153; schelvis twee 56-42; schelvis drie 56-35; schelvis vier 57; wijting twee 56-41; wijting drie 45; schar 114-100; schol één 120-82; schol twee 130-94; schol drie 142-132; schol vier 122-90.

De besommingen waren : IJM 57 66.700; KW 172 71.000; EH 7 18.000; de spanvissers UK 135 en UK 145 1770; VD 15 1350; VD 46 1200.

Aan de vrijdagmarkt van 11 april werd aangevoerd : 8000 kg tong, 1100 kg tarbot, 1000 kg griet; 365 kisten kabeljauw, 2 kisten schelvis, 85 kisten wijting, 420 kisten schol, 51 kisten schar, 75 kisten varia.

Prijzen in guldens :

Per 1 kg : grote tong 8,10-7,06; grootmiddel tong 10,29-9,32; kleinmiddel tong 12,93-12,19; tong één 13,50-12,36; tong twee 12,28-11,51; tarbot 21,63-19,55.

Per 40 kg : tarbot 626-296; griet 281-171; kabeljauw één 132-108; kabeljauw twee 140-100; kabeljauw drie 120-92; kabeljauw vier 118-88; kabeljauw vijf 96-44; schelvis vier 52; wijting drie 69-41; schar 92-66; schol één 108-88; schol twee 130-98; schol drie 142-120; schol vier 92-70.

De besommingen waren : SCH 117 29.600; UK 1 21.000; UK 18 3.800; UK 56 3.400; VL 7 2.400; VD 15 1.150; VD 18 1.600; VD 19 5.400; VD 25 1.000; VD 46 1.000; IJM 20 10.000.

De spanvissers : KW 33 en KW 180 3.600; UK 7 en UK 159 4.700; UK 23 en UK 48 8.900; UK 78 en UK 107 460; UK 135 en UK 145 5.200; UK 200 en UK 234 4.700.

Aan de maandagmarkt van 14 april werden aangevoerd :

18.840 kg tong, 493 kisten kabeljauw, 435 kisten koolvis, 51 kisten leng, 205 kisten schelvis, 1865 kisten wijting, 1124 kisten schol, 127 kisten schar, 9 kisten heek, 52 kisten makreel, 130 kisten varia, 105 kisten tarbot en griet.

Prijzen in guldens :

Per één kg : grote tong 6,98-6,64; grootmiddel tong 9,58-9,08; kleinmiddel tong 11,40-10,77; tong één 11,71-11,13; tong twee 110-92; schol drie 108-88; schol vier 87-71.

Per 40 kg : tarbot 632-232; griet 262-160; kabeljauw één 168-84, ka-

beljauw twee 172-91, kabeljauw drie 134-112, kabeljauw vier 122-62, kabeljauw vijf 80-28,40 koolvis twee 44-36, koolvis drie 51-42, koolvis vier 42-26, schelvis één 104-76, schelvis twee 94-74, schelvis drie 92-69, schelvis vier 86-71, wijting twee 57-39, wijting drie 65-36, makreel twee 48-26,80, schar 57-39, schol één 112-84, schol drie 108-88, schol vier 87-71.

De besommingen waren : KW 22 17.900; KW 25 17.000; KW 29 5.400; KW 45 26.000; KW 55 13.000; KW 85 53.000; KW 88 145.000; KW 113 82.000; KW 117 11.800; KW 121 10.300; KW 145 15.000; KW 149 4.600; KW 150 8.600; KW 152 6.900; KW 167 3.200; KW 175 19.000; KW 187 7.300; KW 189 16.700; KW 214 4.600; KW 221 2.800; KW 226 5.000; KW 4 8.900; KW 174 6.500; KW 185 4.100; KW 213 2.000; SCH 256 9.900 UK 1 4.800; UK 73 8.800; VL 115 50.900; IJM 11 7.900; IJM 29 14.000; IJM 30 18.700; IJM 44 20.700; IJM 115 19.900; IJM 154 3.900; IJM 211 9.900; WR 45 6.400

Aan de dinsdagmarkt van 15 april werden aangevoerd : 8425 kg tong, 34 kisten tarbot en griet, 444 kisten kabeljauw, 575 kisten koolvis, 234 kisten schelvis, 791 kisten wijting, 126 kisten schol, 32 kisten schar, 40 kisten makreel, 165 kisten varia.

Prijzen in guldens :

Per één kg : grote tong 15,99-14,20; groot middel tong 7,25-6,91; klein middel tong 9,30-8,88; tong één 10,89-9,89; tong twee 11,16-10,18; tarbot 10,70-9,67; heilbot 13,17-2,98.

Per 40 kg : tarbot 558-200; griet 262-155; kabeljauw één 138-66; kabeljauw twee 134-71; kabeljauw drie 114-73; kabeljauw vier 110-78; kabeljauw vijf 80-29; koolvis twee 44-40; koolvis drie 48-44; koolvis vier 42-26; schelvis één 90-84; schelvis twee 88-70; schelvis drie 74-59; schelvis vier 66-34; schol één 84-80; schol twee 100-90; schol drie 112-90; schol vier 82-68; wijting drie 42-32; makreel twee 18,40; schar 74-38; tongschar 124.

De besommingen waren : KW 11 f38.000; 34 f40.800; 153 f25.800; 194 f16.000; VL 131 f20.800; IJM 9 f45.000; UK 18 f3.800; 56 f560; VD 55 f180; 18 f2.800; 19 f4.500; 46 f1.900. Spanvissers : UK 7 en 159 f7.100; 78 en 107 f1.260; 135 en 145 f500; 200 en 234 f5.300.

Publiciteit in

HET VISSERIJBLAD

doet Uw

zakencijfer stijgen

Weekoverzicht van 7 tot en met 12 april

Deze week begon met een klein aantal schepen welke de vorige week zaterdag niet konden lossen en zodoende maandag aan de markt kwamen. Daar het grootste gedeelte van de week geen weer was voor de vissers om uit te varen was de aanvoer deze week dan ook zeer matig. Alleen een enkele grote visser ging ondanks het slechte weer toch maandag ter visserij doch het grootste deel van de vissers ging pas donderdag ter visserij uitvaren. Zodoende was er alleen op zaterdag een flinke aanvoer van acht en twintig vaartuigen welke tesamen f 440.000,00 besomden. Er was dan ook alleen die dag een aanbod van ruim 30 ton tong welke een goede prijs oprachten en tevens was er 26 ton schol welke eveneens naar kwaliteit een goede prijs opracht. De omzet is dan ook deze week mede door de slechte weersomstandigheden tegengevallen.

Door 46 kotters werden de volgende hoeveelheden vis aangevoerd :

48.432 kg	TONG	f 481.179,67	van f 1319	f 659
4.780 kg	TARBOT	f 42.261,85	van f 2066	f 330
39.055 kg	SCHOL	f 30.288,76	van f 290	f 150
27.645 kg	KABELJAUW	f 47.602,95	van f 348	f 070
4.542 kg	GRIET	f 21.911,31	van f 535	f 367
4.390 kg	SCHAR	f 5.710,86	van f 184	f 094
12.585 kg	WIJTING	f 11.871,03	van f 230	f 075
5.135 kg	STEENBOK	f 3.108,38	van f 114	f 035
200 kg	BOT	f 75,75	van f 051	f 018
240 kg	LEVER en KUIT	f 189,38	van f 085	f 069
110 kg	ROG	f 167,75	van f 153	f
120 kg	KOOLVIS	f 150,25	van f 139	f 050
72 kg	DIVERSEN	f 277,29	van f	f
147.306		694.195,23		

GALERIJ STAMPAERT P.V.B.A.

zal overgaan tot een

UITZONDERLIJKE OPENBARE VEILING

op VRIJDAG 25 APRIL 1975 om 19u.30
in de zaal « MEDIA CENTER »,
Troonstraat 66, te OOSTENDE

Door het ambt van gerechtsdeurwaarder Dhr OPSOMER, Rogierlaan 38, Oostende, zullen onderstaande voorwerpen openbaar verkocht worden aan de gewone voorwaarden : kontante betaling + 20 % kosten.

PORSELEIN : Chinees porselein, vazen uit de 18e en 19e eeuw — familie verte, canton enz... Vitrinevoorwerpen : schotels, coupes, pique-fleurs, theepot. Saksisch porselein, groepen, beeldjes, lampen, borden, schotels Meissenporselein, Schierholz en Rudolstadt, jades en quartz. Malachiten. Saksisch biscuit.

MEUBELN : Boekenkasten - commoden - hoekkasten - tafels - secretaires vitrines - burelen uit de Regency, Victorian en Georgian stijl - tafels, vitrines en kasten Biedermeyer. Franse meubelen met inlegwerk. Koffers en banken uit de 18e en 19e eeuw. Normandische kasten. Eetkamertafels. Franse sakristiekasten - verschillende Chinese lak-kabinetten in Coromandel en edelsteenincrustatie. Engelse stoelen en zetels Biedermeyer.

TAPIJEN : Verzameling van tapijten : Meshed - Kazak en Derbent uit Kaukasië, tapijten en carpetten van Bessarabië - Mures - Silvas en anderen.

DIVERSEN : Lampen - hangklokken - verschillende bronzen voorwerpen - kandelaars - kruiken - samovars - jardinières - getekende bronzen.

DESKUNDIGE : De Heer R. Stampaert, St.-Pietersnieuwstraat 130, 9000 GENT.

TENTOONSTELLING : DONDERDAG 24 APRIL 1975 van 10 tot 12.30 uur en van 14 tot 20 uur. VRIJDAG 25 APRIL 1975 van 10 tot 14 uur.

1055N-7679V

EEN VAARWEL VOL VERTROUWEN!

„Itxaso” :
Spaanse vissers-
boot - 8MDXC
1080 pk - 750 rpm

KARAKTERISTIEKEN van A.B.C.'s DX-GAMMA

- * 185 - 1200 PK
- * 750 rpm
- * Gemakkelijk onderhoud
- * Opvallende olie- en brandstofbesparingen
- * Lange levensduur
- * Uitstekende Dienst-na-verkoop
- * Lage bedrijfskosten

Een goede reden voor een afscheid vol vertrouwen wanneer U kunt steunen op één van de wereldberoemde A.B.C.-DXmotoren. De DX-motor werd speciaal ontworpen voor voortstuwing van vissersboten en is daardoor dé motor om U datgene te geven wat U verlangt: betrouwbaarheid en zuinigheid.

Voor verdere details: vul onderstaande coupon in en stuur

Naar: A.B.C.
Wiedauwkaai 43,
B-9000 Gent

Naam:

Adres:

Telefoon:

A.B.C. — ANGLO BELGIAN COMPANY

Wiedauwkaai 43, B-9000 Gent (Belgium)

Telefoon: (091) 23 45 41

Telex 11.298 abc gt b

(7674V)

**REDERS en
VISSERS,
voor uw
SOCIALE LASTEN
en BOEKHOUDING
wendt U in volle
vertrouwen tot de**

Beroepsvereniging

HAND IN HAND

O.V.A. VISMIJN OOSTENDE — Tel. 80 11 01
(7390V)

EVEREST

SCHILFERIJSFABRIEK

Hendrik Baelskaai 40

OOSTENDE Tel. 70 67 07

— HET KOUDSTE

— HET BEST BEWERKBAAR

(7386V)

LEES " HET VISSERIJBLAD "

M

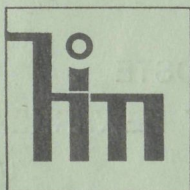

HULP in NOOD

Samenwerkende Vennootschap

H. BAELSKAAI, 27 - 8400 OOSTENDE

Tel. (059) 70.16.89 - Telex : hunood 192.29

■
Gedekte risico's :
eigen schade — schade aan derden —
opslepingen — totaal verlies —
lichamelijke schade aan derden —
navigatietoestellen — zeegoed — vistuig

■
Meer dan 30 miljoen frank kredieten
werden verleend aan de leden voor nieuwbouw
tegen zeer lage interesten.

■
Aan de leden wordt een teruggave van minstens
10 % verleend op de betaalde premies.